

พฤติกกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปริญญานิพนธ์

ของ

นวลจันทร์ รณนารักษ์



เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

164158

๒๘ ก.ย. 2530

เหตุการณ์การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

ของ

นวลจันทร์ ร่มณารักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2530

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะของ อาจารย์ที่ปรึกษาและ นักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษานพยาบาลมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านสังคมส่วนตัว ด้านอาชีพและด้านทั่ว ๆ ไป แบบ สอดถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ได้รับเก็บ 271 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และ q-statistic ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษายพยาบาล มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษา ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาเห็นว่า มีอยู่ในระดับน้อย ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษา ด้านวิชาการมีมากกว่าด้านอื่น ๆ และเห็นว่าด้านทั่ว ๆ ไปมีอยู่ในระดับน้อยกว่าด้านอื่น

2. อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาแตกต่างกัน มีทักษะต่อ พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ไม่แตกต่างกับ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีทักษะไม่แตกต่างกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 แต่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4, ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3, ชั้น ปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 พบว่ามีทักษะแตกต่างกัน

แผนงานการให้คำปรึกษาควรมีการปรับปรุง โดยให้มีการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา ในรูป แบบต่าง ๆ เช่น จัดประชุมสัมมนา เชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านแนะแนวมาให้ความรู้ และจัดการ ฝึกอบรมการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้ คำปรึกษา สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ADVISING BEHAVIORS OF NURSING STUDENT'S ADVISORS
OF PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

Nualchan Romnarak

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1987

The purposes of this research were to study and compare the perceptions of Prince of Songkla University's advisors and nursing students on nursing student advisors' advising. Four areas of educational, personal, career, and general counselings were included in the study. Two hundred and seventy-one rating-scale questionnaires or 96 percent were returned. Arithmetic Mean, Standard Deviation, t-test, F-test, and q-statistic were used for data analyses. The research findings were as follows

1. The perceptions of the advisors and the nursing students on four areas of advising behaviors were significantly different at .01 level. The advisors agreed with the moderate advising behaviors while the nursing students agreed with lesser advising behaviors. Advising behaviors on educational counseling was on top of their perceptions and general counseling was at the bottom.

2. The perceptions of the advisors with different advising experiences were insignificantly different.

3. The perceptions of the nursing students with different learning achievements were significantly different at .01 level.

4. The perceptions of nursing students with different class standings were significantly different at .01 level in total four areas. By comparing in pairs, it was found that the perceptions of the freshmen and the sophomores and those of the juniors and the seniors were not different. However, there were different perceptions

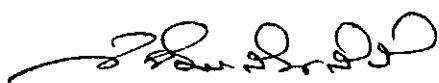
of the freshmen and the juniors, of the freshmen and the seniors, of the sophomores and the juniors, and of the sophomores and the seniors

The advising program should help develop the advisors' counseling competency by means of seminar, lecture and advising practice given by experts in this field. With these programs, the advisors will have more knowledges and understanding about advising. Thus, they can work efficiently.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาอนุญาตให้พ้นจากพันธกิจฉบับนี้แล้ว เห็นควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ



ประธาน



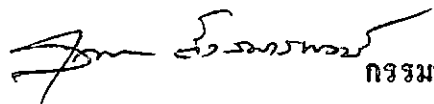
ประธาน



กรรมการ



กรรมการ



กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

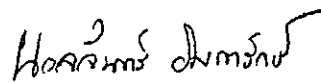
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร สิ้นสิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติ เพชรชื่น และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรวงษ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนา ขจรศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรศรี ศรีอัญญาพร และอาจารย์วาสนา แฉล้มเขตร ที่กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับตรวจแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ อาจารย์เพยาร์ เกษครสมบุญณ์ อาจารย์จารุวรรณ มาณะสุรการ ที่เก็บรวบรวมแบบสอบถามให้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ ดร.ดวงดี สังข์โสมล คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ และขอบคุณอาจารย์และนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

และขอขอบคุณ พ.ท.สากร รณารักษ์ ที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดเวลา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี



นวลจันทร์ รณารักษ์

ปริญญานิพนธ์นี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก
มูลนิธิมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
พฤติกรรมมนุษย์	9
บทบาททั่วไปของอาจารย์	10
หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา	11
งานวิจัยในประเทศ	16
งานวิจัยในต่างประเทศ	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	27
ลักษณะของแบบสอบถาม	28
คุณภาพของแบบสอบถาม	29
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา พยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล	37
ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ การทำงานให้คำปรึกษาต่างกันต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล	48
ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษายาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาต่างกันต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษายาบาล	56
ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษายาบาลที่มีระดับชั้นปี ต่างกันต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษายาบาล	67
ตอนที่ 5 ประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน และ กลุ่มนักศึกษา 240 คน จากแบบสอบถามปลายเปิด ตามสาระที่ได้จัดเป็น ประเด็นไว้แล้ว เพื่อหาความถี่และร้อยละ	77
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
ความมุ่งหมายของการวิจัย	88
วิธีการดำเนินการวิจัย	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	99
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	100

บท	หน้า
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	106
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	107
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นและแจกแจงความถี่เป็นรายชื่อของแบบสอบถาม	117

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามสถานภาพ	27
2	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืนและสมบูรณ์จากอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4	30
3	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืนและสมบูรณ์จากอาจารย์ที่ปรึกษาจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษา	31
4	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืนและสมบูรณ์จากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูง และต่ำ	31
5	ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละด้าน	38
6	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อ พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ	39
7	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อ พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว	42
8	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อ พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ	44
9	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อ พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านทั่ว ๆ ไป	46
10	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษามากกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน	49

11	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษาค่ากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านการวิชาการ	50
12	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษาค่ากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว	52
13	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษาค่ากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ	54
14	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษาค่ากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่วไป	55
15	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่าต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทุกด้าน	57
16	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษายพบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่าต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ ที่ปรึกษาทางด้านการวิชาการ	58
17	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษายพบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่าต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว	60

18	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ ที่ปรึกษาด้านอาชีพ	63
19	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป	65
20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน	67
21	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้านเป็นรายคู่	68
22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านวิชาการ	69
23	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการเป็นรายคู่	70
24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านสังคมส่วนตัว	71
25	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านสังคมส่วนตัวเป็นรายคู่	72
26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านอาชีพ	73

27	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมกาให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายคู่	74
28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านทั่ว ๆ ไป	75
29	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมกาให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป เป็นรายคู่	76
30	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ	77
31	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านวิชาการได้ผลดี	79
32	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านสังคมส่วนตัว	81
33	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวได้ผลดี	82
34	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ	83
35	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านอาชีพได้ผลดี	84
36	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป	85
37	ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทักษะเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไปได้ผลดี	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ สถาบันที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาระดับสูงได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา อันมีมหาวิทยาลัยเป็นหลักสำคัญที่ทำหน้าที่สอน สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ วิจัย ค้นคว้าและให้บริการแก่สังคม มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งประกอบด้วยบุคลากร 4 ประเภทได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงานเจ้าหน้าที่และนักศึกษา บุคลากรเหล่านี้ล้วนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสภาพการเรียนรู้การสอนของนักศึกษาจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้

นักศึกษาเป็นประชากรส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแสวงหาเอกลักษณ์และแนวคิด มีสติปัญญาโดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลในวัยเดียวกัน มีความกระตือรือร้นและอุดมการณ์สูง (สวัสดี สุคนธรังษี 2518 : 11) เมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยมีความคาดหวังสูง ชอบศึกษาหาความรู้ อยากรู้ อยากเห็น ชอบค้นคว้าใฝ่ถาม ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ชอบให้เหตุผล ต้องการอิสระเสรีภาพ สนใจในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รักความยุติธรรมและต้องการทำประโยชน์ให้แก่สังคม ด้วยความคาดหวังบรรยากาศทางวิชาการที่สูงส่งและหวังว่าจะได้ประสบการณ์อันล้ำค่า, ซึ่งจะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางระดับปัญญาและเกิดพลังใหม่ ๆ ขึ้นในตัวนักศึกษาเหล่านั้น (Wilson. 1970 : 117) แต่สภาพที่เป็นจริงนักศึกษาได้พบปัญหาต่าง ๆ มากมาย อันเป็นผลกระทบกระเทือนถึงความสำเร็จและความก้าวหน้าทางการเรียน ปัญหาส่วนมากของนักศึกษาคือ ปัญหาการเรียน การเลือกวิชาเรียนและปัญหาการปรับตัวของสังคมเช่น การเข้ากับเพื่อนไม่ได้ (ประสาร ทิพย์ธารา 2521 : 7)

นักศึกษาพยาบาลเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากจะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวแล้ว ยังต้องเผชิญกับปัญหาอื่น ๆ ที่แตกต่าง

ออกไป ทั้งนี้เพราะการศึกษาวิชาชีพพยาบาลเน้นหนักไปในทางปฏิบัติและต้องลงมือกระทำจริง
กับผู้ป่วย นักศึกษาต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะการผิดพลาดหมายถึงอันตรายต่อ
ชีวิตของผู้ป่วย นักศึกษาได้รับการเน้นให้ตระหนักในเรื่องความรับผิดชอบสูง นอกจากนี้แล้วยัง
พบกับสภาพการเจ็บป่วย ความเครียด วิตกกังวลของผู้ป่วยและญาติ ความสัมพันธ์ของผู้ร่วมงาน
และต้องเข้าเวรกลางคืนอดหลับอดนอน สิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาพยาบาลมีแนวโน้มที่จะมีความ
วิตกกังวลและความเครียดสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพอื่นในระดับอายุใกล้เคียงกัน (คณะกรรมการ
พัฒนาอาจารย์ 2528 1)

จากลักษณะ ของวิชาชีพและเอกลักษณ์ในการศึกษาวิชาชีพพยาบาล ทำให้อาจารย์ต้อง
ใกล้ชิดกับนักศึกษาพยาบาลมากที่สุด เพื่อช่วยผ่อนคลายและแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาได้
การจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้นเพื่อช่วยประสานความเข้าใจ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
อาจารย์กับนักศึกษาระหว่างสถาบันกับนักศึกษา (สวัสดี สุคนธรังษี 2518 34) และ
เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักศึกษาสามารถปรับตัว เกิดพัฒนาทั้งทางด้านการเรียน สังคมและส่วนตัว
อาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการและส่วนตัว การให้
คำปรึกษาทางวิชาการได้แก่ แนะนำหลักสูตรหรือแผนการศึกษา ตรวจสอบดูแลการลงทะเบียน
แนะนำเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา ส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบให้คำปรึกษาด้านส่วนตัว คือ
ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นต้นว่า ปัญหาทางบ้าน ความวิตกกังวล สุขภาพและ
ปัญหาทางการเงิน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2524 52 - 53)

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งในส่วนภูมิภาค มีนักศึกษาจากภาค
ต่าง ๆ มาอยู่รวมกัน นักศึกษาอยู่หอพักมีอิสระจากบิดาและผู้ปกครองต้องรับผิดชอบตนเองต้อง
ปรับตัวหลายด้านเช่น ด้านการเรียน สังคม การใช้จ่ายเงินและการใช้เวลาว่าง นอกจากนี้
ลักษณะการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาล ทำให้เกิดความวิตกกังวลและความเครียดได้
เพราะต้องขึ้นปฏิบัติงานกับผู้ป่วยซึ่งเป็นสิ่งที่มีชีวิตต้องรับผิดชอบสูง คณะพยาบาลศาสตร์ได้ตระหนัก
ในเรื่องนี้ จึงได้แต่งตั้งอาจารย์พยาบาลแต่ละคนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาประมาณ 10
คน ตั้งแต่เข้าเรียนจนกระทั่งนักศึกษาสำเร็จการศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้

คำปรึกษาแก่นักศึกษาพยาบาลในด้านการศึกษา ด้านส่วนตัว สังคม และในเรื่องทั่ว ๆ ไป อาจารย์ที่ปรึกษา มีภารกิจนัดพบนักศึกษาในความรับผิดชอบเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม เพื่อ สร้างสัมพันธภาพและทำความคุ้นเคยกับนักศึกษา มีการให้คำแนะนำช่วยเหลือในการลงทะเบียน เรียนให้ความกระจ่างเกี่ยวกับหลักสูตร ระเบียบและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในหลักสูตรและแนะนำ วิธีการศึกษาที่ช่วยให้การเรียนได้ผลดีขึ้น ติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอยู่เสมอ รวมทั้งช่วย แนะนำให้กำลังใจแก่ผู้ที่มีผลการเรียนอ่อน ผู้ที่มีปัญหาในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้คำแนะนำช่วยเหลือในด้านส่วนตัว สังคม การปรับตัว การเงิน การร่วมกิจกรรมและการ ใช้เวลาว่าง ส่วนในเรื่องทั่ว ๆ ไปอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักศึกษารอกข้อมูลในระเบียบประจำตัว ซึ่งอาจารย์จะใช้ระเบียบประจำตัวนักศึกษานั้นเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้ลงทะเบียน ผลการเรียนแต่ละภาคการศึกษา บันทึกพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่เด่นชัดเพื่อเป็นประโยชน์แก่ การออกไปรับรองให้นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเก็บระเบียบประจำตัวของนักศึกษาไว้เป็น ความลับ จะเปิดเผยเฉพาะต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรง อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเก็บระเบียบ ประจำตัวของนักศึกษาและให้คำปรึกษาอย่างเต็มความสามารถ ให้ความสำคัญของหน้าที่นี้เทียบ เทกับการสอนทางด้านวิชาการ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะพยาบาลศาสตร์ 2527

3) การให้มีอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลก็เพื่อช่วยเหลือป้องกันไม่ให้นักศึกษาพยาบาลเกิด ปัญหาขึ้น แต่ยังมีพบว่านักศึกษาพยาบาลมีปัญหาหลาย ๆ ด้าน จากรายงานผลการศึกษาปัญหาการ ดำรงชีวิตของนักศึกษา ตอนที่ 1 พบว่าด้านการเรียนการสอน มีการเน้นหนักทางด้านวิชาการ และเข้มงวดในระดับคะแนนมาก ทำให้เกิดสภาพการแข่งขันในการเรียน การช่วยเหลือระหว่าง นักศึกษาน้อยลงนักศึกษาเกิดความเห็นแก่ตัว ทำให้เกิดความเครียดเบื่อก่อนต่อการเรียน ความ สัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาลดลงและมีปัญหาการลงทะเบียนเรียน (มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ สำนักงานสภาอาจารย์ 2523 : 22) และยังมีพบว่านักศึกษาพยาบาลมีปัญหาทางด้าน สุขภาพจิตและสุขภาพกายสูงกว่าคณะอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวจึงทำให้มีความ วิทกกังวลคิดมาก ซึ่งมีผลทำให้เกิดปัญหาทางกายตามมาคือ มีอาการปวดศีรษะบ่อย ๆ ปัญหาใน

เรื่องระบบทางเดินอาหารเป็นหัวใจและแพ้อากาศ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำนักงานสภา
อาจารย์ 2523-2524 22) การที่นักศึกษาพยาบาลมีปัญหาดังกล่าว อาจมีสาเหตุมาจากการ
ที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่รู้หน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา
ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขาดคุณลักษณะของอาจารย์ที่เหมาะสมการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา
นักศึกษาพยาบาล กำหนดให้อาจารย์พยาบาลทุกคนเป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ไม่มีการคัดเลือก
อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณลักษณะเหมาะสม นักศึกษาไม่กล้าไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
และนักศึกษาไม่เห็นประโยชน์ที่ตนจะได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษา คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา
มีความสัมพันธ์กับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างยิ่ง การจัดหาอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณลักษณะ
ที่เหมาะสมจะทำให้ได้อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทได้เป็นอย่างดี (ละออ
ชุดิกร 2521 2) ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา
นักศึกษาพยาบาลตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขล
านครินทร์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้
คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการ
ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามตัวแปร
สถานภาพ ประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ระดับชั้นปีของนักศึกษาและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์ใช้เป็นแนวทางให้อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ได้ปรับปรุงตนเอง และงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางจัดดำเนินงานพัฒนาและฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้วิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่มได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 54 คน และ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 422 คน ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 รวมจำนวน 476 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้กลุ่มตัวอย่างรวมจำนวน 282 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น อาจารย์ที่ปรึกษา และ นักศึกษาพยาบาล

3.1.2 ประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งเป็น ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

3.1.3 ระดับชั้นปีของนักศึกษา แบ่งเป็น ระดับชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4

3.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา แบ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูง และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 4 ด้าน คือ

- 3.2.1 การให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ
- 3.2.2 การให้คำปรึกษาทางด้านสังคมส่วนตัว
- 3.2.3 การให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ
- 3.2.4 การให้คำปรึกษาทางด้านทั่วไป

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. หัตถะ หมายถึง ความคิดเห็นหรือแนวความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นทางบวกหรือลบ ในวิจัยนี้หมายถึงความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรม การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการ ด้านสังคม ส่วนตัว ด้านอาชีพและด้านทั่วไปในสถาบันการศึกษา ในการวิจัยนี้หมายถึง อาจารย์พยาบาล ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4

3. พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่ปรากฏออกมาทางร่างกาย ซึ่งรวม กุศลทุกอย่างที่เป็นการกระทำภายนอกและภายใน ตลอดจนกระบวนการทางอารมณ์และกิจกรรมทางจิตที่สื่อให้เห็นชัด ในการวิจัยนี้หมายถึง การกระทำของอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งแสดงออกในการให้คำปรึกษา

4. พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษา แนะนำนักศึกษาพยาบาลด้าน วิชาการ ด้านสังคมและส่วนตัว ด้านอาชีพและด้านทั่วไป

5. การให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษพยาบาลในเรื่องเกี่ยวกับ การวางแผนการเรียน หลักสูตรลักษณะรายวิชา วิธีการเลือกรายวิชา การลงทะเบียน วิธีการเรียน การวัดประเมินผลและปัญหาการเรียน

6. การให้คำปรึกษาทางด้านสังคมส่วนตัว หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำนักศึกษาพยาบาล ในเรื่องการปรับตัว สุขภาพ การใช้เวลาว่างและการคบเพื่อน

7. การให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำในเรื่องการประกอบอาชีพ เลือกสถานที่ทำงาน การสมัครงาน

8. การให้คำปรึกษาทางด้านทั่วไป หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำนักศึกษาพยาบาล นอกเหนือจากด้านวิชาการ ด้านสังคมส่วนตัว และด้านอาชีพ เช่น การชี้แจงเกี่ยวกับการนัดพบนักศึกษา ชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการให้คำปรึกษา ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย

9. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 เป็นนักศึกษาพยาบาลแบ่งเป็นชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4

10. ประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง เวลารวมโดยประมาณในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งเป็น ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

11. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาพยาบาล โดยถือว่า ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ

สมมติฐานของการวิจัย

1. อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาพยาบาล มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

2. อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษามากกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

3. นักศึกษานายบาล ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีขั้นตอนพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษานายบาลทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

4. นักศึกษานายบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ
ขั้นตอนพฤติกรรมกาให้คำปรึกษานักศึกษานายบาลทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานวัตกรรมทำให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ตามทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหนังสือ บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีสาระครอบคลุมตัวแปรที่วิจัย เสนอสาระตามลำดับหัวข้อคือ นวัตกรรมมนุษย์ บทบาททั่วไปของอาจารย์ หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

นวัตกรรมมนุษย์

นวัตกรรม หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่ปรากฏออกมาทางร่างกายซึ่งรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นการกระทำภายนอกและภายใน ตลอดจนกระบวนการทางอารมณ์และกิจกรรมทางจิตที่แสดงให้เห็นเด่นชัด (Good. 1973 : 58) กริยาอาการและการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ทุกอย่างที่ปรากฏออกมาเป็นนวัตกรรมต้องมีมูล เจตนา หรือแรงจูงใจ ดังนั้นนวัตกรรมมนุษย์จึงเป็นผลมาจากการกระทำที่ตอบสนองต่อสิ่งเข้า เมื่อมีสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นมาเร้าต่ออินทรีย์เมื่อใดก็จะเกิดการตอบสนองด้วยอาการกระทำ หรือกริยาอาการที่แสดงออกทางร่างกาย กล้ามเนื้อ สมอง อารมณ์ ความนึก และความรู้สึก (อุทัย หิรัญโต 2520 : 272) นักจิตวิทยาได้แบ่งนวัตกรรมออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. นวัตกรรมเปิดเผย เป็นนวัตกรรมหรือการกระทำที่สามารถสังเกตเห็น ได้แก่ การแสดงท่าทางต่าง ๆ การพูด ตลอดจนการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ
2. นวัตกรรมปกปิด เป็นนวัตกรรมหรือการกระทำที่ไม่สามารถสังเกตเห็น ได้แก่ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์และทัศนคติ (ธรรมรส โชติบุญพร 2519 : 383)

พิทยา สายหู เรียกพฤติกรรมทั้งสองนี้ว่า พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน โดยสรุปว่าอาการของการกระทำที่ปรากฏให้รู้เห็นสังเกตได้นั้นเป็นผลเนื่องจากพฤติกรรมภายใน ระบบประสาทและต่อมภายในกล้ามเนื้อ ซึ่งมองไม่เห็นแต่จะปรากฏให้เห็นพฤติกรรมภายนอกได้ (พิทยา สายหู 2522 : 37)

บทบาททั่วไปของอาจารย์

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีบทบาทเป็นครูผู้ให้การสั่งสอนอบรม ให้ความรู้ทางวิชาการ แก่ศิษย์ทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นที่พึ่งทางวิชาการแก่ศิษย์ มีบทบาทเป็นนักวิจัย เป็นผู้บุกเบิก เสาะแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ หาแนวทางการศึกษาอันเป็น ประโยชน์ในการถ่ายทอดความคิด รวมไปถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในสังคม มีบทบาทในฐานะ เป็น ผู้ดำรงและเผยแพร่วัฒนธรรม อาจารย์มีอิทธิพลต่อความคิดและความประพฤติปฏิบัติของนักศึกษา เป็นผู้แนะนำ เรื่องศีลธรรมและวัฒนธรรมมีบทบาทเป็นผู้ให้บริการแก่สังคม โดยที่สถาบันอุดมศึกษา เป็นที่เชื่อกันว่าเป็นแหล่งวิชาการที่ก้าวหน้าทันสมัยซึ่งสถาบันอื่น ๆ หวังพึ่งพิงความรู้ทางวิชาการ แยกใหม่ อาจารย์สถาบันอุดมศึกษามักได้รับเชิญให้ไปอภิปรายบรรยายแก่ชุมชนบ่อย ๆ และมี บทบาทเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทางด้านวิชาการ ทางด้านส่วนตัวเกี่ยวกับ ปัญหาของนักศึกษา ทางด้านวินัยและความประพฤติ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2524 : 52) ผลวิจัยเรื่องบทบาทที่เป็นจริง บทบาทคาดหวังและความเครียด ในบทบาทของอาจารย์ มหาวิทยาลัยในประเทศไทย สรุปว่าบทบาทที่สำคัญของอาจารย์ได้แก่ บทบาทเป็นครูทำหน้าที่สอน เป็นนักวิจัยและเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่นักศึกษาและเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย (ระพี สุวรรณะขวัญ 2521 : 4) อาจารย์ในมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป จึงมีบทบาทเป็นครูผู้สอนและเป็น อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ด้วย

หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

การให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษาหมายถึง กระบวนการพบปะระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักศึกษา อาจจะเป็นรายกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เข้าใจตนเองดีขึ้น รู้จักจุดยืนของตนในมหาวิทยาลัยและสังคม รู้จักทักษะของตนที่มีต่อบุคคลและต่อตนเอง รวมทั้งตระหนักถึงโอกาสและทางเลือกต่าง ๆ ที่นักศึกษามีอยู่ (ทองเรือน อมรัชกุล 2519 6)

หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันแต่ละแห่งมีความสำคัญ เพราะเป็นการช่วยเหลือนักศึกษา ในการแนะแนวทางการศึกษาและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการช่วยเหลือแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการวิชาการ เช่น การวางแผนการเรียนอาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสถาบันเป็นอย่างดี เพียงพอที่จะให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้ (Mueller. 1961 210 - 211) อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องช่วยเหลือแนะนำนักศึกษาในการเลือกวิชาเรียนให้ครบตามหลักสูตรและมีความสามารถในการนำข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการให้คำปรึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละบุคคล อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาจึงมีภารกิจให้คำปรึกษาทางด้านการ ulla ส่วนตัว และปัญหาทางด้านอาชีพ (Williamson. 1961 29) หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สำคัญ ได้แก่

1. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องสนใจตัวนักศึกษาในความดูแลอย่างมาก
2. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องเป็นผู้ที่สามารถแนะนำการเลือกวิชาเรียนของนักศึกษา

ได้

3. อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำปรึกษาทางวิชาการได้ดี
4. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่ช่วยนักศึกษา ในสิ่งที่

นักศึกษาต้องการ

5. อาจารย์ที่ปรึกษาควรได้ศึกษาแผนการเรียนของนักศึกษาในความดูแล เพราะ นักศึกษาย่อมต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับแผนการเรียน (Dressel. 1974 57)

อาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันของไทย ควรมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการคือ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การลงทะเบียน เลือกวิชาเรียนและดูแลให้นักศึกษาสำเร็จในเวลาที่เหมาะสมกับกำหนดให้ ส่วนหน้าที่ช่วยแก้ปัญหาทางจิตใจ ปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาควรเป็นของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเป็นผู้ดูแล ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของมุลเลอร์ (Mueller. 1961 210) และ วิลเลียมสัน (Williamson. 1961 29) คืออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำในเรื่องการเลือกแนวทางการเรียน การวางแผนการเรียน การตัดสินใจในการเลือกวิชาเรียน รวมทั้งช่วยแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนเท่านั้น แต่ในความคิดเห็นของ ประชุมสุข อาชวอำรุง (ประชุมสุข อาชวอำรุง 2523 158 - 159) ได้กล่าวว่าหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา นอกจากให้คำปรึกษานักศึกษาเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนตามหลักสูตรเป็นรายบุคคลของนักศึกษา ซึ่งถือเป็นหน้าที่สำคัญอันดับแรกแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษายังได้รับมอบหมายหน้าที่เกี่ยวกับนักศึกษาในความดูแลดังนี้คือ

1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวและความประพฤติของนักศึกษา
3. ช่วยแก้ปัญหาทั้งทางด้านการส่วนตัวและทางด้านวิชาการ
4. เป็นผู้แทนคณะวิชา ในการติดต่อกับนักศึกษา ประสานความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์

อาจารย์ที่ปรึกษาขอความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแล้วควรให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการปรับตัว ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม รวมทั้งอบรมความประพฤติ เพราะองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อการเรียนทั้งสิ้น (สุนทร อมรวิวัฒน์ 2518 25)

ความคิดเห็นของสถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่มีแนวโน้มว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการและด้านส่วนตัว ดังเช่น สุนทร อมรวิวัฒน์ (สุนทร อมรวิวัฒน์ 2518 130 - 132) ได้กล่าวถึงหน้าที่ตามรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเริ่มรับนักศึกษาเข้ามาอยู่ในความดูแล งานอันดับแรกที่จะช่วยเหลือคือ การให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการได้แก่

1. การเลือกวิชาเรียนและการลงทะเบียนเรียนอาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการอธิบายลักษณะของหลักสูตร ฝึกการอ่านเลขวทสวิชา แนะนำวิธีการรกรอกบัตรลงทะเบียนอย่างถูกต้องให้แก่ักศึกษา มิฉะนั้นจะเกิดปัญหา เช่น ักศึกษาเลือกเรียนวิชาไม่ครบตามหลักสูตร

2. การเพิ่มและถอนทะเบียนเรียนในรายวิชาต่าง ๆ เมื่อนักศึกษาเรียนไปได้ระยะหนึ่ง ักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนในรายวิชา เพื่อปรับให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการขอเพิ่มและถอนรายวิชา ตรวจสอบรายวิชา ตามเหตุผลและการตัดสินใจของักศึกษาให้แน่นอนเสียก่อนลงนามรับรอง

3. การวัดผลแบบหน่วยกิต รายวิชาทุกวิชามีความสำคัญเท่าเทียมกันหมดจะต่างกันก็มีแต่จำนวนหน่วยกิต อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำักศึกษาให้อาใจใส่การเรียนทุกวิชาและคำนึงอยู่เสมอว่า การวัดผลในแต่ละรายวิชาอาจมีขึ้นได้เสมอ มิใช่สอบประจำภาคเท่านั้น

4. วิธีการเรียนและการแก้ปัญหการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำวิธีการเรียนการค้นคว้า การจัดการเรียนให้ักศึกษาได้ทราบตั้งแต่ต้นและหมั่นสอบถามปัญหาการเรียนของักศึกษาอยู่เสมอ พร้อมให้คำแนะนำตามสถานที่เป็นจริงและถูกต้อง

นอกจากนี้หน้าที่และว ะรับผิดชอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ให้คำแนะนำช่วยเหลือักศึกษาในด้านสวัสดิการและการแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น

1. ปัญหาส่วนตัว ได้แก่ ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งอาจเป็นทั้งปัญหาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต

2. ปัญหาทางสังคม ได้แก่ ปัญหาการปรับตัวในสังคมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

3. ปัญหาการเงิน ได้แก่ การขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จะศึกษาเล่าเรียน การจัดสรรเงินทุนให้แก่ักศึกษา และการแสวงหาแหล่งสวัสดิการที่จะช่วยเหลือักศึกษาในด้านนี้

4. ปัญหาด้วยอาชีพ ให้คว ะมีความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพสาขาที่ักศึกษากำลังศึกษาอยู่ การให้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพ

การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความรู้กว้างขวางเกี่ยวกับแหล่งสวัสดิการต่าง ๆ ของสถาบันให้มากที่สุด (สุมน อมรวิวัฒน์ 2518 123 - 125)

สุจิต เที่ยรชอบ (สุจิต เที่ยรชอบ 2521 108 - 112) ได้ให้ความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดีนั้น จะต้องปฏิบัติดังนี้คือ

1. พยายามศึกษาและเข้าใจนักศึกษาที่ตนรับผิดชอบ อาจจะทำแบบรายการเขียนชีวประวัติของนักศึกษา รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบและให้ความช่วยเหลือ
2. ทำความเข้าใจหลักสูตรให้อ่องแท้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย วิชาบังคับ วิชาเลือก ข้อกำหนดของหลักสูตร เพื่อจะได้สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องกับนักศึกษา
3. พยายามติดตามความคืบหน้าและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านหลักสูตร การลงทะเบียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ และสามารถให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง
4. ทำความเข้าใจกับนักศึกษา ให้นักศึกษาเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน การดำเนินชีวิตในสังคมของมหาวิทยาลัยและพยายามให้นักศึกษาได้เข้าใจ บทบาทและความรับผิดชอบของตนเองและของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ
5. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทะเบียนและชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
6. ประชุมนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นประจำเมื่อทราบปัญหาและข้อข้องใจต่าง ๆ ก็พยายามช่วยเหลือแก้ไขปัญหานั้นเท่าที่จะทำได้ การประชุมควรเป็นแบบเป็นกันเองแต่ในขณะเดียวกันก็พยายามปลูกฝังคุณธรรม ความกตัญญูและมโนทัศน์ที่ถูกต้องไปด้วยวิธีการที่นุ่มนวล
7. การให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความ

ช่วยเหลือทุกด้านทั้งทางด้านวิชาการ สุขภาพอนามัย ปัญหาทางเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ
มิใช่เพียงเล็งเฉพาะทางด้านวิชาการอย่างเดียว

8. เมื่อนักศึกษาขอความช่วยเหลือใด ๆ ควรช่วยเหลือให้ทันเวลาที่ นักศึกษาจะได้
ได้เกิดความอบอุ่นและไว้วางใจเชื่อใจอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเต็มที่

9. ในขณะที่ให้คำปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา ควรเป็นผู้มีใจกว้าง เปิดโอกาสให้
นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างอิสระเสรี แต่ในขณะเดียวกันหากพบว่านักศึกษา
เข้าใจบางสิ่งบางอย่างคลาดเคลื่อนก็พยายามอธิบายให้เข้าใจและชี้แนะไปในทางที่ถูกต้อง

10. ให้ความเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นประจำสม่ำเสมอ และให้
ต่อเนื่องกัน ไม่ควรให้คำปรึกษาแต่เฉพาะตอนที่ลงทะเล เบี่ยงเท่านั้น หรือตอนที่เกิดปัญหาเท่านั้น

11. ดูแลความเป็นอยู่ทุกข์สุขของนักศึกษาเท่าที่จะทำได้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรเปิด
โอกาสให้นักศึกษาได้ปรึกษาเป็นรายบุคคล ซึ่งจะทำได้โดยการแจ้งเวลาและสถานที่ให้นักศึกษา
เข้าพบ

12. เมื่อให้คำปรึกษาแล้ว ควรบันทึกเรื่องราวที่ได้ให้คำปรึกษาไปแล้ว เพื่อกันลืม
และเพื่อให้การให้คำปรึกษาเป็น เรื่องที่ต่อเนื่องกันสะดวกกับการวิเคราะห์และติดตามผล

13. เมื่อปรากฏว่าให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำผิดพลาดไป ควรจัดการแก้ไขโดยด่วน
และควรใจกว้างยอมรับความผิดพลาดนั้น ๆ

14. หากทางติดต่อกับผู้ปกครอง เป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้คำปรึกษาหรือช่วย
แก้ไขปัญหาคืออย่างถูกต้องและรวดเร็วทันการ

✕ ประณี เถกิงพล (ประณี เถกิงพล 2520 76 - 77) กล่าวถึงการจับบริการ
แนะแนว และการให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า มักจะให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาในปัญหา
ดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้นว่า ปัญหาในการอ่านหนังสือจับใจความไม่เป็น
วิธีการเรียนในมหาวิทยาลัย เพื่อประสพผลดี การรู้จักแบ่งเวลาที่ต้อง

2. ปัญหาส่วนตัว เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะและบุคคล ตลอดจนสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ในอันที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและการสังคม ปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งบริการแนะแนวอาจหาทางให้ความช่วยเหลือได้

3. ปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือในการจัดทำงานอาชีพ หรือการเลือกอาชีพให้ต้องการความรู้ในเรื่องปฏิบัติตน เพื่อออกไปประกอบอาชีพเพื่อความก้าวหน้า

หน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาคือ พบปะกับนักศึกษาเป็นประจำ การจัดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ การทำบันทึกเกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา การจัดแผนการเรียนให้นักศึกษา การตรวจตราดูแลเอาใจใส่เป็นประจำ การควบคุมดูแลในด้านต่าง ๆ และการให้คำปรึกษาแนะนำ (เจริญผล สุวรรณโชติ 2516 : 20) อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างน้อยที่สุด ต้องเข้าใจหลักความจริงเกี่ยวกับชีวิต หลักความจริงเกี่ยวกับชีวิตมีอยู่หลายประการ ที่ชี้ชัดถึงและปฏิบัติในด้านการให้คำปรึกษา (สุโท เจริญสุข 2519 : 2)

งานวิจัยในประเทศไทย

ภักตรา จันทน์บุญศิลป์ (ภักตรา จันทน์บุญศิลป์ 2519 : 71) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เกี่ยวกับกิจกรรมที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริงและกิจกรรมที่นิสิตต้องการและคาดหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ปรึกษากำนวน 45 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 924 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการยังไม่สนองความต้องการของนิสิต กล่าวคือ นิสิตต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียน ความคิดเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ว่า ควรให้ความช่วยเหลือแนะนำนิสิตในด้านการเรียนมากขึ้นและอุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานให้คำปรึกษามากขึ้นเช่นเดียวกัน

ละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2521 139 - 150) ได้ศึกษาบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารวิทยาลัยครู อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา รวมทั้งสิ้น 726 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมคือควรมีอายุ 30 - 34 ปี มีวุฒิระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนเกินกว่า 3 ปี ควรเป็นผู้ที่วางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา มีอารมณ์ดีกับคน พักแน่นและมีความสามารถ ในด้านมนุษยสัมพันธ์ในด้านปฏิบัติหน้าที่นั้นอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ และอบรมดูแลความประพฤติของนักศึกษาในระดับปานกลางและปฏิบัติค่อนข้างน้อย ในด้านการร่วมมือประสานงานงานที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติมากกว่าอื่น ๆ คือการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักศึกษา ใบเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน การเล่าวิชา การลงทะเลเป็นเรียน การเปลี่ยนตอนเพิ่มวิชา การลดภาคการเรียนและการให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียน ให้ดีขึ้นควรจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูด้วยกันและกลุ่มวิทยาลัยครูด้วยกัน อาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคนควรรับผิดชอบนักศึกษา จำนวน 10 - 15 คน ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา อุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาคือ อาจารย์ที่ปรึกษามีงานด้านการสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มากทำให้ไม่มีเวลาจะให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาไม่รู้จักนักศึกษาทั่วถึง เพราะไม่มีโอกาสได้สอนนักศึกษาที่อยู่มาความดูแล

ในปี พ.ศ. 2523 สุจริต เฟียรชอบ และ วรศักดิ์ เฟียรชอบ (สุจริต เฟียรชอบ 2523 112 - 115) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับสภาพการให้คำปรึกษานิสิต ลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นจริง และความต้องการของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ โดยใช้แบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทุกคณะและทุกชั้นปี จำนวน 2,250 คน อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคณะ 280 คน ผลวิจัยพบว่า นิสิตชายหญิงแต่ละคณะและในแต่ละปีได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้าน

ต่าง ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อความต้องการ คำปรึกษาที่นิสิตต้องการมากที่สุดคือ ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรที่จะเรียน คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกสาขาที่จะเรียน ความรู้เกี่ยวกับการลงทะเบียนของมหาวิทยาลัย วิธีการให้คำปรึกษานิสิตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล บุคลิกลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคนในวันต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การพูดจาที่สุภาพ มีกิริยามารยาทดี ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สำคัญได้แก่ อาจารย์มีงานสอนหรืองานอื่น ๆ มากเกินไป อาจารย์กับนิสิตขาดความสัมพันธ์กัน

ในปี พ.ศ. 2524 ช่อลดา ขวัญเมือง (ช่อลดา ขวัญเมือง 2524 125 - 133) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาต่อคุณลักษณะที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาและหน้าที่ปฏิบัติจริงและหน้าที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 5 แห่ง จำนวน 822 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียงความลำดับได้แก่ ความรับผิดชอบต่อนักศึกษา มีความหวังดีและจริงจังกับนักศึกษา มีความรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ มีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ น่าเลื่อมใสศรัทธา เข้าใจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา หน้าที่เข้มแข็งเข้มแข็งใส สร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดีและมีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนนักศึกษาที่มีความคิดเห็นคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สำคัญอันดับหนึ่งได้แก่ มีความหวังดีและจริงจังกับนักศึกษา รองลงมาได้แก่ หน้าที่เข้มแข็งเข้มแข็งใส มีความรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษา เข้าใจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา เคยทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา สร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดีแล้ว เป็นกันเองกับนักศึกษาตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและ นักศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาปรากฏว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความคิดเห็น เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงมากได้แก่ อบรมเรื่องกิริยามารยาทและคุณธรรมอันดีงาม เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงน้อยได้แก่ รายงานความ

ประพจน์และผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบตามความเหมาะสม ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่า เรื่องที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติมากได้แก่ ให้คำแนะนำ เรื่องการวัดผลและการคิดคะแนนระบบ หน่วยกิต เรื่องที่ได้ปฏิบัติจริงน้อยเหมือนกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา เกี่ยวกับหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่าอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรปฏิบัติให้มากทุกเรื่องและเรื่องที่ควรปฏิบัติมากได้แก่ ให้คำแนะนำในเรื่อง การปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ติดตามเรื่องราวของนักศึกษาในความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำด้านอาชีพ รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับนักศึกษาและระเบียบสะสมและร่วมพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาเรียนต่อและรับทุนประเภทต่าง ๆ

4. สัมภาษณ์และอุปสรรคในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ปรากฏว่าเรื่องที่มีปัญหามากได้แก่ วิทยาลัยไม่ได้จัดสัมมนาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้สอนนักศึกษาในความดูแล ทำให้รู้จักนักศึกษาไม่ทั่วถึง ไม่มีการประชุมพิเศษนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาไม่ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวในวิทยาลัย

ในปี 2526 มยุรี สิงห์ไข่มุกข์ (มยุรี สิงห์ไข่มุกข์ 2526 : 225 - 233) ได้ศึกษา และเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 186 คน และนิสิตจำนวน 558 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. อาจารย์ที่ปรึกษาจาก 3 มหาวิทยาลัย มีทัศนะต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา อยู่ไม่แตกต่างกันกลาง เมื่อเปรียบเทียบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันในเรื่องประสบการณ์

เกี่ยวกับการสอนในระดับอุดมศึกษา / จำนวนชั่วโมงสอนและจำนวนนิสิตในความรับผิดชอบมีทัศนะ
 ตอบหาของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีลักษณะที่ทำงานในตำแหน่ง
 อาจารย์ที่ปรึกษาต่างกันมีทัศนะตอบหาของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 การคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
 ก่อนข้างสูงกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย มีสถานที่เหมาะสมเป็นสัดส่วน และมีงบประมาณในด้านครุภัณฑ์มากกว่าของคณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. นิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนะตอบหาของอาจารย์ที่ปรึกษา ไม่
 แตกต่างกันและอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต
 ประสานมิตร มีทัศนะในด้านบทบาทต่อสถาบันในเกณฑ์น้อย นิสิตจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร มีทัศนะในด้านบทบาทการปฏิบัติงาน
 ของอาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะด้านส่วนตัวในเกณฑ์น้อย สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 4 มีทัศนะตอบหาของ
 อาจารย์ที่ปรึกษาทุกด้าน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากในด้านบทบาทต่อสถาบันนิสิตจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทัศนะในเกณฑ์น้อย

3. ปัญหาที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามความคิดเห็นของ
 อาจารย์ที่ปรึกษา 3 มหาวิทยาลัยคือ อาจารย์มีชั่วโมงสอนและมีงานพิเศษอื่น ๆ มาก จึงไม่ค่อย
 มีเวลาให้คำปรึกษาและดูแลนิสิตได้ทั่วถึง ในความคิดเห็นของนิสิตจาก 3 มหาวิทยาลัยคือ การ
 ขาดแคลนอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละท่านรับผิดชอบของนิสิตมากเกินไป

ในปี พ.ศ. 2527 พรรณณา มงคลวิทย์ (พรรณณา มงคลวิทย์ 2527 : 91 -
 97) ได้ศึกษาแนวโน้มของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูในปี พ.ศ. 2527 โดยใช้
 เทคนิคเดลฟาย กลุ่มประชากรเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 36 คน
 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบถามเทคนิคเดลฟาย ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมภารกิจอาจารย์ที่

ปรึกษา ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อเสนอแนะโดยการส่งแบบสอบถาม
ทั้งสิ้น 36 ฉบับ ได้รับคืน 19 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 52.77 ผลการวิจัยปรากฏว่าภารกิจอาจารย์
ที่ปรึกษาทางวิชาการในอนาคตยังคงให้คำแนะนำเรื่องแผนการศึกษา การเลือกวิชาการ การ
ลงทะเบียน การเพิ่มถอนวิชา ระเบียบและการแก้ปัญหาในการเรียนและเพิ่มด้านการให้คำแนะนำ
ทางวิชาการให้มากขึ้นเพื่อนำไปใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีการ
แนะนำด้านประกอบอาชีพอีกด้วย ปัญหาการให้คำปรึกษาทางวิชาการนั้น อาจารย์ที่ปรึกษา
ไม่เข้าใจด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและสาขาวิชาชีพต่าง ๆ เพิ่มขึ้นนอกจากนี้ยังขอความ
รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน มีการละทิ้งหน้าที่ การปรับปรุงแก้ไขปัญหาทางด้านการให้
คำแนะนำทางด้านวิชาการจะมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่สอนในสาขานั้น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
มีการคัดเลือก แต่สิ่งสำคัญผู้บริหารจะหาทางให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นทาง
วิชาการและหาวิธีการที่จะปฏิบัติงานได้คล่องตัว

ภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านปัญหาส่วนตัว ในอนาคต นักศึกษาจะเข้าพบอาจารย์ที่
ปรึกษาที่มีความคุ้นเคยผูกพันกันเท่านั้น การปรับปรุงแก้ไขในด้านนี้จะต้องมีการคัดเลือกอาจารย์
ที่ปรึกษาที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบสูง ยอมสละเวลาที่จะใกล้ชิดนักศึกษาและเต็มใจปฏิบัติงาน

ภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการให้ความร่วมมือประสานกับผู้บริหาร คณาจารย์และ
นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษายังขาดการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก
วิทยาลัยครู การปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านนี้จะต้องมีการใช้ระบบข้อมูล ระบบข่าวสารและใช้ระบบ
ประสานงานผ่านภาควิชาหรืออาจารย์ผู้สอน แต่อย่างไรก็ตาม อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องช่วยอีก
ด้านหนึ่งด้วย

การจัดระบบสายงานที่เหมาะสม จะใช้วิธีการให้อาจารย์ที่ปรึกษาสังกัดภาควิชา คณะ
วิชา มีคณะผู้ดำเนินการปรับปรุงการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา และจะต้องมีการนิยามความดี
ความชอบ โดยให้หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าคณะวิชารับผิดชอบร่วมกับคณะกรรมการงานด้านอื่น ๆ
ด้วย และยังมีการสรรหาอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี ต้นของบแต่ละปี เพื่อบำรุงขวัญและกำลังใจ
แก่อาจารย์ที่ปรึกษา

การที่จะปฏิบัติการกิจอาจารย์ที่ปรึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ จะต้องมีการจัดแบ่งระบบ
 (สายงานให้ชัดเจน มีการคัดเลือกบุคลากรที่เหมาะสมมีคุณลักษณะ ของอาจารย์ที่ปรึกษา

งานวิจัยในประเทศ

เชลตัน (Shelton. 1972 2115-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของ
 นักศึกษา เกี่ยวกับการให้คำแนะนำด้านวิชาการ จากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการกับอาจารย์
 แนะนำ โดยศึกษากับนักศึกษาปัจจุบันและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว จากวิทยาลัยชุมชน
 (Community colleges) 3 แห่ง การศึกษาค้นคว้าพบว่าอาจารย์แนะแนวเอาใจใส่มีความ
 จริงใจต่อนักศึกษาได้รับการยอมรับ และสามารถเข้าพบได้สะดวก รวมทั้งเป็นผู้ที่ทราบถึงความ
 ต้องการคำแนะนำของนักศึกษาได้ตรงจุดและได้ผลมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อย่างมี
 ยัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาจารย์แนะแนวมีความรู้ในด้านวิชาการและคำปรึกษา มากกว่า "คำไม่มีนัย
 สำคัญทางสถิติ

ลินช์ (Lynch. 1975 6480-6481-A) ได้วิ
 อาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยวิธีการสุ่มแบบจุดภาค โดยยังศึกษาผลแตกต่าง
 ปรึกษาของอาจารย์ที่ได้รับการอบรมกับอาจารย์ที่ไม่ได้รับการอบรม จะมีผลใน
 แตกต่างกันอย่างไร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษา 40 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม
 3 กลุ่มแรกได้รับการอบรมจุฬาลงกรณ์ในด้านปฏิบัติและคำสอนที่เป็นข้อเขียน แต่กลุ่มที่ 4 ไม่ได้รับ
 การอบรมเลย ให้อาจารย์เหล่านี้ให้คำปรึกษานักศึกษาโดยบันทึกวิธีดีโอเทป มีผู้บันทึกพฤติกรรม
 ของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านการสนทนา การละสายตา ท่าทาง การเปลี่ยนหัวข้อที่ จดจำนวน
 การพูดจาต่อเนื่อง ผลวิจัยปรากฏว่าอาจารย์ในกลุ่มที่ได้รับการอบรมแบบจุฬาลงกรณ์พฤติกรรมใน
 การให้คำปรึกษา ไม่แตกต่างจากอาจารย์ที่ไม่ได้รับการอบรม ผู้วิจัยได้แสดงเหตุผลว่าการที่
 พฤติกรรมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการฝึกพฤติกรรมแบบจุฬาลงกรณ์ ไม่มีอำนาจพอที่จะเปลี่ยน
 นิสัยความเคยชินและแนวการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาได้ และเวลาให้คำปรึกษานั้นสั้น
 ก็นั่น

กานิคอส (Ganikos, 1978 6533-A) ได้วิจัยเรื่องความต้องการให้คำปรึกษาและความเข้าใจในเรื่องการแนะแนวของนักศึกษาอาวุโสในมหาวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ในรัฐฟลอริดา โดยแบ่งลักษณะความต้องการการคำแนะนำออกเป็น 6 ประการคือ (คำแนะนำด้านอาชีพ) การศึกษา (การปรับตัว) ความสัมพันธ์กับครอบครัว การปรับตัวในสังคมและการปรับตัวกับสภาพชีวิต ส่วนในด้านความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์แนะแนวแบ่งออกเป็น 6 ด้านคือ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์แนะแนว การวัดผล ความรุนแรงของปัญหาที่จะต้องไปขอคำปรึกษา อายุของผู้ที่ไปขอคำปรึกษาและบริการที่อาจารย์แนะแนวจะจัดให้ ผลของการวิจัยปรากฏว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งต้องการแนะแนวทุกด้านที่กล่าวมา ความต้องการคำปรึกษาด้านการศึกษา เป็นความต้องการมากที่สุด ส่วนทางด้านครอบครัวต้องการน้อยที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบอายุ เพศ สถานการสมรสและการศึกษาที่ได้รับการเข้ามศึกษาในวิทยาลัย ปรากฏว่านักศึกษาที่มีอายุ 59-65 ปี ต้องการความช่วยเหลือมากกว่านักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 66 ปีขึ้นไป ผู้หญิงต้องการความช่วยเหลือมากกว่าผู้ชาย บุคคลที่เป็นแม่ต้องการความช่วยเหลือมากกว่าคู่แต่งงานที่อยู่ร่วมกันสำหรับความต้องการปรับตัวทั้งในด้านชีวิตและสังคมนั้น ผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมต้องการคำปรึกษามากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า สำหรับนักศึกษาที่มีอาวุโสสูงกว่า นอกจากนั้นพบว่านักศึกษาที่มีความรู้สึกที่ดีต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนว

ฮาโรลด์ (Harold, 1981 1021-A) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจและเปรียบเทียบความต้องการคำปรึกษาแนะนำทางวิชาการของนักศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยแห่งรัฐฟลอริดา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา 6 สาขาวิชา การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามได้รับคำตอบคืนจากอาจารย์ร้อยละ 71 และจากนักศึกษาร้อยละ 80 ผลการวิจัยปรากฏว่าความต้องการที่จะจัดอยู่ในอันดับความสำคัญสูงสุด 5 อันดับแรกจาก 13 อันดับ ตามการรับรู้ของนักศึกษาได้แก่ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสการทำงานสาขาที่ต้องการช่วยเหลือนักศึกษาในเรื่องอาชีพและการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพการงานให้คำปรึกษาและแนะนำในการปรับปรุงการเรียน ให้คำปรึกษาถึงวิธีดำเนินงาน และข้อำหนด

เกี่ยวกับนักศึกษาและช่วยเหลือนักศึกษาในการเลือกวิชาเอก ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นความต้องการของนักศึกษาที่มีความสำคัญสูงสุด คือ ช่วยให้นักศึกษาค้นหาแนวทางในการทำให้ประสบความสำเร็จในวิทยาลัยนำสนใจและกระตุ้นความสามารถทางด้านสติปัญญาให้มากขึ้น การจัดให้คำปรึกษาและแนะนำในการปรับปรุงการเรียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาส การทำงานสาขาที่ต้องการช่วยเหลือ นักศึกษาในการศึกษาต่อสาขาวิชาชีพที่เป็นไปได้และช่วยนักศึกษาในการวางแผนการเรียน

แจคกี (Jackie. 1981 89-A) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษากับรูปแบบต่างๆ เป็นทางการของการให้คำปรึกษาที่ประกอบด้วยรางวัล การประเมินผล และการฝึกอบรมของมหาวิทยาลัยชุมชนรัฐโอไฮโอ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อย มีความพึงพอใจกับการให้คำปรึกษามากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษา มีความพึงพอใจต่อรูปแบบอย่างเป็นทางการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เยอรมาลด์ (Gerald. 1982 1114-A) ได้ศึกษาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้คำปรึกษาทางวิชาการและสภาพแวดล้อมวิทยาลัยต่าง ๆ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 382 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามประเมินค่า การวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษากับการให้คำปรึกษาทางวิชาการไม่ได้มีผลต่อการมีทัศนคติต่อวิทยาลัย นอกจากนี้นักศึกษาส่วนหนึ่งที่เข้าใจว่าวิทยาลัยเปรียบเสมือนช่วยเสริมสร้างความสำเร็จทางด้านวิชาการ มีแนวโน้มขัดแย้งเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาทางวิชาการ

ลีโอ (Leroy. 1982 4327-A) ได้วิจัยเชิงการวิเคราะห์ผลของโครงการการฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษาและตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักศึกษา เพื่อที่จะเสนอรูปแบบเพิ่มคุณภาพและประเมินผลโครงการการฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษา และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่าโครงการดังกล่าวช่วยเพิ่มความรู้ให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้รับการอบรม ส่วนนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ได้รับการฝึกอบรม - ไม่มีความพึงพอใจในการให้คำปรึกษาของอาจารย์

เหล่านี้ มากกว่านักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม และความพึงพอใจของนักศึกษา ขึ้นอยู่กับลักษณะของสัมพันธภาพ ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษาที่ได้รับการให้คำปรึกษาจากผู้ให้คำปรึกษา หรือผู้บริหารมีความพึงพอใจน้อยกว่าการได้รับการให้คำปรึกษาจากอาจารย์

คำเราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางการเรียน การปรับตัว การเสริมสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อสถาบัน ต่อวิชาชีพ และต่อสังคม อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีบุคลิกภาพดี มีความประพฤติเหมาะสมก็เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษาในทุก ๆ ด้าน อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ และการแนะแนวจะมีผลให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีประสิทธิภาพ จึงมีผลดีต่อนักศึกษาและการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าของวิชาชีพอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามสาระดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่มได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 รวมจำนวน 476 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษารายงาน 31 คน และนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 251 คน ในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ที่เราได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ การ์วิน (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2523 ภาคผนวก อ้างอิงมาจาก Darwin. 1977 unpagged) มีความเชื่อมั่นร้อยละ 99 แล้วสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่ม โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) และให้ประชากรในแต่ละกลุ่มมีโอกาสได้รับเลือกเท่า ๆ กัน โดยการจับสลากตามรายชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ตามจำนวนที่ได้แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามสถานภาพ และระดับชั้นปี

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. อาจารย์ที่ปรึกษา	54	31
2. นักศึกษาพยาบาล		
2.1 ชั้นปีที่ 1	105	68
2.2 ชั้นปีที่ 2	110	65
2.3 ชั้นปีที่ 3	98	58
2.4 ชั้นปีที่ 4	99	59
รวม	476	282

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถามวัดทัศนะต่อพฤติกรรม การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล รวม 4 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านสังคม ส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านทั่ว ๆ ไป โดยมีขั้นตอนในการสร้างคือ ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือจาก เอกสารตำราผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถามของ ละออ ชุติกร (ละออ ชุติกร 2521 ภาคผนวก ข.) สุจิต เพียรชอบ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (สุจิต เพียรชอบ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 ภาคผนวก ก.) ทศพร มณีศรีขำ สายชนม์ สัจจางิทธิ์ และ นิพนพล อุดระ (ทศพร มณีศรีขำ สายชนม์ สัจจางิทธิ์ และ นิพนพล อุดระ 2527 ภาคผนวก ข.)

ลักษณะ ของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ ประสิทธิภาพการทำงาน เน้นให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ระดับชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ที่มีต่อพฤติกรรมการณ์ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษานายบาส มหาวีทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งออก 4 ด้าน แต่ละด้าน แบ่งออกเป็น 2 ประเภคือ

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดให้ผู้ตอบ ตอบเป็น จำนวนมากน้อยตามความคิดเห็นของผู้ตอบ คำถามแต่ละข้อได้กำหนดคะแนนในการตอบไว้เป็น 5 ระดับ คือ

ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการณ์ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

มีมากที่สุดให้ 5 คะแนน

ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการณ์ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

มีมากให้ 4 คะแนน

ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการณ์ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

มีปานกลางให้ 3 คะแนน

ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการณ์ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

มีน้อยให้ 2 คะแนน

ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการณ์ให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

มีน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

แบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ ปัญหา และอุปสรรคของการให้ คำปรึกษาแต่ละด้านรวมทั้งปัจจัยที่ส่งเสริมในการให้คำปรึกษาแต่ละด้านได้ผลดี (ภาคผนวก ก.)

คุณภาพของแบบสอบถาม

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ในด้านเนื้อหาความเข้าใจและการใช้ภาษา ได้ส่งแบบสอบถาม 52 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางแนะแนวและทางการพยาบาลจำนวน 4 ท่านได้แก่ รองศาสตราจารย์กมลวิทย์ หล้าสูงรังษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำเนาวิ ขจรศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรศรี ศรีธัญญาพร และอาจารย์วาสนา แฉล้มเขตรตรวจแก้ไขและนำกลับมาปรับปรุงแบบสอบถาม โดยตัดเกลาส่วนรวมและตัดแบบสอบถามข้อที่ 29, 44, 45, 48, 49, 51 ออกตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำและเสนอแนะ

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 46 ข้อ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยหัวเฉียวกลุ่มละ 10 และ 40 คน ตามลำดับ

3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อคือ

3.1 เอาร้อยละ 25 ของผู้ที่ได้คะแนนสูง และร้อยละ 25 ของผู้ที่ได้คะแนนต่ำจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มาเป็นตัวแทนในการประเมินค่าคำถามแต่ละข้อ

3.2 หาค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนต่ำเป็นรายข้อแล้วหาอัตราส่วนวิกฤต โดยใช้ t -test

3.3 เลือกข้อคำถามโดยถือค่า t ไม่ต่ำกว่า 1.75 เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ (ล้าน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 186) ได้แบบสอบถามที่จะนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 ข้อ มีค่า t ของแบบสอบถามแต่ละข้อ อยู่ระหว่าง 2.4 - 3.6

4. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ Coefficient Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.96 (ภาคผนวก ข.)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นำไปยื่นต่อคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4
2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แบบสอบถามได้แจกในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 282 ฉบับ ได้กลับคืนมา และเป็นฉบับสมบูรณ์ 271 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.01 ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืน และสมบูรณ์ จากอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม		ได้รับคืนคิดเป็น ร้อยละ
	ที่ส่ง	ได้รับคืนและ สมบูรณ์	
1. อาจารย์ที่ปรึกษา	31	31	100.0
2. นักศึกษาพยาบาล			
2.1 ชั้นปีที่ 1	68	65	95.5
2.2 ชั้นปีที่ 2	65	62	95.3
2.3 ชั้นปีที่ 3	58	58	96.5
2.4 ชั้นปีที่ 4	59	57	96.6
รวม	282	271	96.01

ตาราง 3 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืน และสมบูรณ์ จากอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตาม
ประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม		
	ที่ส่ง	ได้รับคืน และ สมบูรณ์	
		ประสบการณ์ในการให้ คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี	ประสบการณ์ในการให้ คำปรึกษาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
อาจารย์ที่ปรึกษา	31	18	13

ตาราง 4 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ได้รับคืน และสมบูรณ์ จากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
ศึกษาสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม		
	ที่ส่ง	ได้รับคืน และ สมบูรณ์	
		ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา
นักศึกษา	251	92	61

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ผู้วิจัยได้ตรวจคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 271 ฉบับ ลงรหัสในแบบรายการของแบบสอบถามและหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่องคำนวณกลางชนิดมินิคอมพิวเตอร์ (Mini Computer) รุ่น Vax 11-785 และโปรแกรมเขียนขึ้นโดย ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ หาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test และทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้ F-test เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้ q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls)

2. ในการตัดสินระดับทักษะของผู้ตอบ ที่มีต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาพยาบาล พิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาดังนี้

4.500-5.000 หมายความว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีอยู่ในระดับมากที่สุด

3.500-4.499 หมายความว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีอยู่ในระดับมาก

2.500-3.499 หมายความว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีอยู่ในระดับปานกลาง

1.500-2.499 หมายความว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีอยู่ในระดับน้อย

1.000-1.499 หมายความว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. สำหรับแบบสอบถามปลายเปิด ได้ประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มของอาจารย์ที่ปรึกษาและกลุ่มนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาได้ผลดีโดยกระสรุปสาระของคำตอบเป็นประเด็นข้อ ๆ แล้วพิจารณาคำตอบที่ตรงกับประเด็นที่ได้ตั้งไว้ เพื่อหาความถี่และร้อยละ ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับแบบสอบถามคืนและสมบูรณ์ คืออาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปแปลผล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. ค่าสถิติเบื้องต้น

1.1 หาค่าร้อยละ

1.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง

$(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบนัยสำคัญความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{N_1}\right)^2}{N_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{N_2}\right)^2}{N_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2

N_1 แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

N_2 แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

(ลัวิน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2528 : 97 - 98)

3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_b แทน ค่าแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าแปรปรวนภายในกลุ่ม

(ลัวัน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2528 95 - 96)

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ให้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้สูตร

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ q แทน ค่าที่ใช้พิจารณาสำหรับ Studentized q-statistic

$\bar{T}_{\text{largest}}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนมาก

$\bar{T}_{\text{smallest}}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย

$\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$ แทน Standard error

(Winner. 1971 210 - 213)

4. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สูตร Coefficient Alpha

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{\sum S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

S_t แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

(ลัวัน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2528 170 - 171)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกับการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และ อักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล
ต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของ อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาต่างกันต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
ต่างกันต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะ ของนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกันต่อ
พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 5 ประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน และกลุ่ม
นักศึกษา 240 คน จากแบบสอบถามปลายเปิด ตามสาระที่ได้จัดเป็นประเด็นไว้แล้ว เพื่อหา
ความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะ ของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรม
การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะ ของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ต่อพฤติกรรมการให้
คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาและ
นักศึกษาพยาบาลมีทัศนะ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลทั้ง 4
ด้าน แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานายบาล
ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละด้าน

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา N = 31		นักศึกษา N = 240		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านวิชาการ	3.181	2.029	2.443	1.000	13.600**
2. ด้านสังคมส่วนตัว	3.088	0.953	2.233	0.966	18.186
3. ด้านอาชีพ	2.976	1.169	2.042	0.907	12.116**
4. ด้านทั่วไป	2.835	1.065	2.116	0.956	10.117**
รวม	3.049	1.044	2.239	0.975	27.176**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษารวมทุกด้านและแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาโดยส่วนรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.049$) และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการให้คำปรึกษาแต่ละด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านสังคมส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านทั่วไป ก็อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.181$, $\bar{X} = 3.088$, $\bar{X} = 2.976$, $\bar{X} = 2.835$ ตามลำดับ)

ส่วนนักศึกษามีทัศนะต่อพฤติกรรมกรรมการให้คำปรึกษา โดยส่วนรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.239$) และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมกรรมการให้คำปรึกษาแต่ละด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านสังคมส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านทั่ว ๆ ไป ก็อยู่ในระดับน้อยทุกด้านเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.443, 2.233, 2.042$ และ 2.116 ตามลำดับ)

ตาราง 6 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

พฤติกรรมกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ประชุมชี้แจง เรื่องหลักสูตรและลักษณะวิชาชีพพยาบาล	2.258	0.965	2.229	0.981	0.157
2. ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน	3.968	0.706	3.050	1.000	6.446**
3. ให้ความรู้แนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผลและการสอบของคณะและมหาวิทยาลัย	3.323	0.747	2.529	0.918	5.404**
4. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนในระบบหน่วยกิต	2.968	0.982	2.471	0.918	2.669**
5. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลดค่าธรรมเนียมของนักศึกษา	3.194	0.945	2.500	0.914	3.856**
6. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเพิ่มอัตรารายวิชา	2.968	0.948	2.217	0.943	4.153**
7. ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น	3.935	0.771	3.004	1.032	6.054**

ตาราง 6 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาเพื่อให้ นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้า	3.452	0.767	2.417	0.947	6.862**
9. ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.226	1.086	2.417	0.986	3.942**
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ได้ผลดีและมี ประสิทธิภาพ	3.774	0.762	2.692	0.996	7.159**
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนสภาพการศึกษา (สภาพปกติ สภาพวิฤตภัย และการฟื้นฟู สภาพวิฤตภัย)	3.032	0.982	2.367	0.971	3.553**
12. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพัก การศึกษา	2.387	0.882	1.875	0.749	3.091**
13. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษาต่อ	2.871	1.147	1.987	0.921	4.119**
รวม	3.181	1.029	2.443	1.000	13.600**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่า ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรม
การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 ยกเว้นข้อที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะรวมของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.181$) ส่วนของนักศึกษอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.443$)

พิจารณาทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการเป็นรายข้อพบว่าทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยส่วนรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 2 ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน ($\bar{X} = 3.968$) ข้อที่ 7 ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.935$) และข้อที่ 10 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.774$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ข้อที่ 1 ประชุมชี้แจงเรื่องหลักสูตรและลักษณะวิชาชีพพยาบาล ($\bar{X} = 2.258$) และข้อที่ 12 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการศึกษา ($\bar{X} = 2.387$) ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับทักษะของนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการเป็นรายข้อ พบว่าทักษะของนักศึกษาโดยส่วนรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แต่ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 2 ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน ($\bar{X} = 3.050$) ข้อที่ 7 ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.004$) ข้อที่ 5 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดค่าระดับเฉลี่ยของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.500$) ข้อที่ 3 ให้ความรู้แนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผลและการสอบของคณะและมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.529$) และข้อที่ 10 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.692$) ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยพัฒนาของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อ
พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมตัว

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	X	SD	X	SD	
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสถาบัน	3.258	0.929	2.317	0.997	5.260**
15. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนและการปรับตัว ในกลุ่มเพื่อน	3.129	0.846	2.246	0.994	5.353**
16. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ	2.839	0.687	2.067	0.884	5.673**
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	3.258	0.929	2.333	0.944	5.201**
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกฝนตนเองให้เป็น คนอดทนเสียสละเพื่อส่วนรวม	3.290	0.937	2.308	0.983	5.455**
19. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องคุณธรรม	3.161	0.860	2.163	0.947	6.011**
20. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง	3.290	0.937	2.325	0.960	5.378**
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	3.000	1.000	2.342	1.002	3.449**
22. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น	3.645	0.838	2.525	1.010	6.825**
23. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคม	3.387	0.843	2.300	0.947	6.653**
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย	3.194	0.909	2.300	0.964	5.109**
25. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาด้านความประพฤติ	2.677	0.908	2.108	0.856	3.303**

ตาราง 7 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
26. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ	2.000	0.856	1.817	0.818	1.127
27. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาการเงิน โดย ติดต่อขอทุนการศึกษาหรือแหล่งให้กู้ยืม	3.000	1.064	2.179	1.041	4.050**
28. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัว เมื่ออยู่ในหอพัก	3.194	0.792	2.163	0.947	6.656**
รวม	3.088	0.953	2.233	0.966	18.186**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่าทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรม
การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ยกเว้นข้อที่ 26 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบ
ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของ
อาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะรวมของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.088$) ของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.233$)

พิจารณาทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา
ด้านสังคมส่วนตัวเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยส่วนรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่
ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 22 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับ

หน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 3.645$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ข้อที่ 26 ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X} = 2.000$) ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับทักษะของนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวเป็นรายข้อ พบว่าทักษะของนักศึกษาโดยส่วนรวมค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แต่ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 22 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 2.525$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
29. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล	3.742	0.815	2.746	0.936	6.289**
30. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักศึกษา	3.194	1.108	2.154	0.904	5.011**
31. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัว เพื่อสมัครงาน	2.742	1.124	1.829	0.786	4.383**
32. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ ก่อนเข้าไปทำงาน	2.323	1.012	1.700	0.721	3.316**
33. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงาน	2.903	1.274	1.996	0.884	3.847**
34. ให้คำแนะนำในเรื่อง ระบบการทำงานของ พยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาล เอกชน	3.000	1.183	1.954	0.864	4.760**

ตาราง 8 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
35. ให้คำแนะนำเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพพยาบาล	3.129	1.231	2.204	0.952	4.029**
36. ได้แนะนำแหล่งความรู้เกี่ยวกับการไปสมัครงาน	2.774	1.146	1.750	0.734	4.848**
รวม	2.976	1.169	2.042	0.907	12.116**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่า ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานพยาบาลต่อพฤติกรรม การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานพยาบาล ต่อพฤติกรรม การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของของอาจารย์ที่ ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.976$) ส่วนของนักศึกษานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.042$)

พิจารณาทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านอาชีพเป็นรายข้อ พบว่าทักษะของอาจารย์โดยส่วนรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 29 เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล ($\bar{X} = 3.742$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ข้อที่ 32 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อนเข้าไปทำงาน ($\bar{X} = 2.323$) ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง

สำหรับทัศนะของนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพเป็นรายชื่อ พบว่า ทัศนะของนักศึกษาโดยส่วนรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยแต่ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 29 เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล ($\bar{X} = 2.746$) ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านทั่ว ๆ ไป

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t'
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
37. ให้คำแนะนำ เรื่องการร่วมกิจกรรมนักศึกษา	3.290	0.824	2.342	0.981	5.891**
38. ให้คำแนะนำ เรื่องการให้บริการของห้องสมุด	3.194	0.980	2.137	0.951	5.662**
39. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเขียนคำร้อง	2.387	0.919	1.825	0.804	3.247**
40. ได้ติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจ เมื่อ นักศึกษามีปัญหา	1.968	1.048	1.800	0.834	0.857
41. ให้คำแนะนำการให้บริการต่าง ๆ ของกอง กิจการนักศึกษา	2.742	0.998	1.908	0.823	4.455**
42. ได้ชี้แจงให้เห็นความสำคัญในการมีอาจารย์ ที่ปรึกษา	3.065	1.062	2.387	1.044	3.345**
43. ได้ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการกำหนดเวลา ให้นักศึกษาเข้าพบ	3.290	1.160	2.358	1.073	4.244**

ตาราง 9 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา		นักศึกษา		t
	N = 31		N = 240		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
44. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ด้านกิจการนักศึกษา	2.742	0.815	2.167	0.894	3.655**
รวม	2.835	1.065	2.116	0.956	10.117**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า พัฒนของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรม
การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 ยกเว้นข้อที่ 40 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบค่า
คะแนนเฉลี่ยของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานายาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์
ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยพัฒนาของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.835$) ส่วนของนักศึกษายอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.116$)

พิจารณาพัฒนาของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา
ด้านทั่ว ๆ ไปเป็นรายข้อ พบว่าพัฒนาของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยส่วนรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ข้อที่ 39 ให้ความรู้ความเข้าใจ
ในเรื่องการเขียนคำร้อง ($\bar{X} = 2.387$) ข้อที่ 40 ได้ติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจเมื่อก
นักศึกษามีปัญหา ($\bar{X} = 1.968$) ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับทัศนะของนักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านทั่ว ๆ ไป เป็นรายชื่อ พบว่าทัศนะของนักศึกษาโดยส่วนรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และแต่ละชื่อมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบ ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีประสิทธิภาพการทำงานให้คำปรึกษาต่างกัน ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีประสิทธิภาพการทำงานให้คำปรึกษาต่างกันต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน ให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 18		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป N = 13		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านวิชาการ	3.137	1.030	3.424	1.025	-1.020
2. ด้านสังคมส่วนตัว	3.141	0.949	3.015	0.955	1.400
3. ด้านอาชีพ	2.972	1.140	2.981	1.214	-0.056
4. ด้านทั่วไป	2.093	1.136	2.740	0.955	1.219
รวม	3.066	1.047	3.026	1.039	0.689

จากตาราง 10 ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษารวมทุกด้าน และแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อพฤติกรรมให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ทางด้านวิชาการ

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	N = 18		N = 13		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ประชุมชี้แจง เรื่องหลักสูตรและลักษณะ วิชาชีพ พยาบาล	2.056	0.937	2.538	0.967	-1.389
2. ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน	3.833	0.618	4.154	0.800	-1.207
3. ให้ความรู้และคำแนะนำใน เรื่องระเบียบการวัด ประเมินผลและการสอบของคณะ และมหาวิทยาลัย	3.222	0.808	3.462	0.660	-0.906
4. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเรียนในระบบหน่วยกิต	3.111	0.963	2.769	1.012	0.947
5. ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการคิดค่าระดับ เฉลี่ยของนักศึกษา	3.167	0.785	3.231	1.165	-0.172
6. ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเพิ่มถอน รายวิชา	2.889	0.963	3.077	0.954	-0.539
7. ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่ เรียนอ่อน ให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น	3.833	0.785	4.077	0.759	-0.868
8. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับแหล่งวิชา เพื่อให้นักศึกษา ไปศึกษาค้นคว้า	3.500	0.923	3.385	0.506	0.445

ตาราง 11 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรการให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 18		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 13		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
9. ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.389	0.978	3.000	1.224	0.947
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ	3.778	0.646	3.769	0.926	0.029
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจำแนกสภาพการศึกษา (สภาพปกติ สภาพวิथाหัตต์ และการฟื้นฟูสภาพวิथाหัตต์)	2.944	1.055	3.154	0.898	-0.597
12. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการศึกษา	2.278	0.958	2.538	0.776	-0.835
13. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษาต่อ	2.778	1.166	3.000	1.154	-0.527
รวม	3.137	1.030	3.424	1.026	-1.020

จากตาราง 11 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการทำงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย หัสนะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษาตามสังคมส่วนตัว

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	N = 18		N = 13		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
14. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสถาบัน	3.333	0.907	3.154	0.987	0.517
15. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการคบเพื่อนและการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	3.167	0.707	3.077	1.037	0.270
16. ให้คำแนะนำ เรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ	3.000	0.594	2.615	0.767	1.509
17. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.333	0.970	3.154	0.898	0.531
18. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการฝึกฝนตนเองให้เป็นคนอกทนเสียสละ เพื่อส่วนรวม	3.611	0.777	2.846	0.987	2.322
19. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องคุณธรรม	3.222	0.808	3.077	0.954	0.446
20. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง	3.111	0.900	3.538	0.967	-1.249
21. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	3.000	1.029	3.000	1.000	0.000
22. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น	3.667	0.907	3.615	0.767	0.170
23. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการปรับตัวในสังคม	3.500	0.707	3.231	1.012	0.824

ตาราง 12 (ต่อ)

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	N = 18		N = 13		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย	3.333	0.840	3.000	1.000	0.978
25. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาด้านความประพฤติ	2.778	0.942	2.538	0.877	0.726
26. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ	1.778	0.732	2.308	0.947	-1.686
27. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาการเงิน โดย ติดต่อขอทุนการศึกษาหรือแหล่งให้กู้ยืม	3.000	1.188	3.000	0.912	0.000
28. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัว เมื่ออยู่ใน หอพัก	3.278	0.826	3.077	0.759	0.700
รวม	3.147	0.949	3.015	0.955	1.400

จากตาราง 12 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยหัตถ์ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการทำงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	N = 18		N = 13		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
29. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล	3.667	0.767	3.846	0.898	-0.583
30. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักศึกษา	3.056	1.211	3.385	0.960	-0.843
31. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสมัครงาน	2.722	1.074	2.769	1.235	-0.110
32. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อนเข้าไปทำงาน	2.333	0.970	2.308	1.109	0.067
33. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงาน	2.944	1.211	2.846	1.405	0.023
34. ให้คำแนะนำในเรื่องระบบการทำงานของพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน	3.111	1.182	2.846	1.214	0.606
35. ให้คำแนะนำเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพพยาบาล	3.167	1.200	3.671	1.320	0.194
36. ให้นคำแนะนำแหล่งความรู้เกี่ยวกับการไปสมัครงาน	2.778	1.166	2.769	1.165	0.020
รวม	2.972	1.140	2.981	1.214	-0.056

จากตาราง 13 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	N = 18		N = 13		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
37. ให้คำแนะนำเรื่องการร่วมกิจกรรมนักศึกษา	3.333	0.840	3.231	0.832	0.337
38. ให้คำแนะนำเรื่องการใช้บริการของห้องสมุด	3.500	0.785	2.769	1.091	2.058
39. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบการ เขียนคำร้อง	2.444	1.041	2.308	0.751	0.425
40. ได้ติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจเมื่อ นักศึกษามีปัญหา	1.833	1.044	2.154	1.068	-0.832
41. ให้คำแนะนำการใช้บริการต่าง ๆ ของกอง กิจการนักศึกษา	2.889	1.078	2.538	0.897	0.996
42. ได้ชี้แจงให้เห็นความสำคัญในการมีอาจารย์ ที่ปรึกษา	3.111	1.182	3.000	0.912	0.295

ตาราง 14 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรการให้คำปรึกษา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
	N = 18		N = 13		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
43. ได้ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการกำหนดเวลาให้นักศึกษามาพบ	3.278	1.363	3.308	0.854	0.075
44. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายระเบียบ กฎเกณฑ์ ด้านกิจการนักศึกษา	2.833	0.857	2.615	0.767	0.742
รวม	2.903	1.136	2.740	0.955	1.210

จากตาราง 14 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษา ต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า นักศึกษา

พยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและต่ำ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษานักศึกษา
พยาบาลทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทุกด้าน

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านวิชาการ	2.803	1.069	2.385	1.016	8.796**
2. ด้านสังคมส่วนตัว	2.641	1.064	2.107	0.969	12.090**
3. ด้านอาชีพ	2.375	1.085	1.990	0.863	6.887**
4. ด้านทั่วไป	2.451	1.057	1.922	0.932	9.208**
รวม	2.600	1.073	2.134	0.974	18.425**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าแสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัย
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้
คำปรึกษา รวมทุกด้านและแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยที่คะแนนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ประชุมชี้แจง เรื่องหลักสูตรและลักษณะวิชาชีพพยาบาล	2.348	0.988	2.082	0.988	1.629
2. ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน	3.457	0.965	3.016	1.072	2.585**
3. ให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผลและการสอบของ คณะ และมหาวิทยาลัย	2.924	0.974	2.443	0.904	3.124**
4. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนในระบบหน่วยกิต	2.717	0.917	2.426	0.956	1.873
5. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดค่าระดับเฉลี่ยของนักศึกษา	2.880	0.959	2.475	0.905	2.645**
6. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเพิ่มอณรายวิชา	2.641	0.989	2.213	1.050	2.526*
7. ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น	3.457	0.988	3.066	1.108	2.229*
8. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาเพื่อให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้า	2.891	1.042	2.328	0.925	3.503**

ตาราง 16 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
9. ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการเรียนภาคปฏิบัติ	2.815	1.058	2.328	0.925	2.885**
10. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ	3.293	1.032	2.311	1.057	4.960**
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจำแนกสภาพการศึกษา (สภาพปกติ สภาพวิทย์ขาด และการฟื้นฟูสภาพวิทย์ขาด)	2.728	1.038	2.459	1.009	2.975**
12. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการศึกษา	2.043	0.837	1.885	0.754	1.215
13. ให้คำแนะนำเรื่องการเรียนต่อ	2.239	1.052	2.049	0.864	1.219
รวม	2.803	1.069	2.385	1.016	8.776**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ พบว่า ข้อที่ 2, 3, 5, 8, 9, 10 และ 11 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อที่ 6, 7 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อที่ 1, 4, 12 และ 13 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อวิเคราะห์ส่วนรวมแล้ว พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำ มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ตามลำดับ

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสถาบัน	2.848	1.068	2.148	0.928	4.300**
15. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนและการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	2.696	1.066	2.066	0.946	3.832**
16. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ	2.370	0.910	1.967	0.836	2.812**

ตาราง 17 (ต่อ)

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	2.750	0.990	2.180	0.957	3.554**
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกฝนตนเองให้เป็นคนอดทนเสียสละ เพื่อส่วนรวม	2.652	1.021	2.230	1.070	2.435*
19. ให้คำแนะนำและอบรมเรื่องคุณธรรม	2.565	0.997	2.098	1.044	2.756**
20. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง	2.717	1.009	2.279	1.066	2.545*
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	2.696	1.106	2.148	0.980	3.215**
22. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น	2.978	1.099	2.361	1.033	3.528**
23. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคม	2.783	1.035	2.131	1.007	3.871**
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย	2.717	1.041	2.098	0.888	3.936**
25. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาด้านความประพฤติ	2.359	0.896	2.049	0.902	2.083*
26. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ	2.033	0.882	1.738	0.832	2.091*
27. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาการเงิน โดย ติดต่อขอทุนการศึกษาหรือแหล่งให้กู้ยืม	2.533	1.143	2.033	0.999	2.858**

ตาราง 17 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
28. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัวเมื่อ อยู่ในหอพัก	2.641	1.064	2.082	0.971	3.356**
รวม	2.641	1.064	2.107	0.969	12.090**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว พบว่า ข้อที่ 14, 15, 16, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 27 และ 28 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อที่ 18, 20, 25 และ 26 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ส่วนรวมแล้วพบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำมีทักษะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าคะแนนเฉลี่ยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลางและน้อยตามลำดับ

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
29. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล	3.185	0.925	2.541	0.886	4.323**
30. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักศึกษา	2.565	1.072	2.164	0.934	2.451*
31. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสมัครงาน	2.130	0.985	1.869	0.826	1.774
32. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อนไปทำงาน	1.935	0.874	1.689	0.620	2.037*
33. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงาน	2.239	1.122	2.049	0.864	1.779
34. ให้คำแนะนำในเรื่องระบบการทำงานของพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาลเอกชน	2.272	1.090	1.836	0.859	2.753**
35. ให้คำแนะนำเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพพยาบาล	2.511	1.133	2.066	0.910	2.682**

ตาราง 18 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
36. ได้แนะนำแหล่งความรู้เกี่ยวกับการไปสมัครงาน	2.163	0.997	1.705	0.666	3.404**
รวม	2.375	1.085	1.990	0.869	6.887**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ พบว่า ข้อ 29, 34, 35 และ 36 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อ 30, 32 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อที่ 31 และ 33 มีความแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ส่วนรวมแล้ว พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 19 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำ ต่อพฤติกรรมกรให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาดำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
37. ให้คำแนะนำ เรื่องการร่วมกิจกรรมนักศึกษา	2.761	1.009	2.180	0.991	3.520**
38. ให้คำแนะนำ เรื่องการใช้บริการของห้องสมุด	2.969	1.076	1.885	0.858	5.159**
39. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบ การเขียนคำร้อง	2.098	0.902	1.721	0.777	2.749**
40. ได้ติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจ เมื่อ นักศึกษามีปัญหา	1.891	0.919	1.590	0.692	2.307*
41. ให้คำแนะนำการใช้บริการต่าง ๆ ของกอง กิจการนักศึกษา	2.250	1.012	1.672	0.723	4.114**
42. ได้ชี้แจงให้เห็นความสำคัญในการมีอาจารย์ ที่ปรึกษา	2.707	1.094	2.213	1.112	2.703**
43. ได้ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการกำหนดเวลาให้ นักศึกษามาพบ	2.739	1.166	2.213	1.112	2.809**

ตาราง 19 (ต่อ)

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาสูง N = 92		ผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาต่ำ N = 61		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
44. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ ด้านกิจการนักศึกษา	2.467	0.907	1.902	0.888	3.823**
รวม	2.451	1.057	1.922	0.932	9.208**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลด้านทั่ว ๆ ไป พบว่า ส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากข้อที่ 40 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกันต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกัน ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน ปรากฏในตาราง 20

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	26830.000	8943.334	12.561**
ภายในกลุ่ม	236	168034.017	712.008	
รวม	239	194864.005		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาพยาบาลระดับชั้นปีใดบ้างที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้านแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ชั้นปี				
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	
	$\bar{X}$	84.105	91.161	107.646	108.790
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	84.105	-	7.055	23.541**	24.685**
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	91.161		-	16.485**	17.630**
นักศึกษาชั้นปีที่ 1	107.646			-	1.144
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	108.790				-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลมีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกด้านที่แตกต่างกันคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 2 ส่วนทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 3 และทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างทักษะที่มีต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาดีขึ้น จึงได้วิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายด้าน ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านวิชาการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1865.187	621.729	8.933**
ภายในกลุ่ม	236	16425.312	69.599	
รวม	239	18290.502		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาพยาบาลระดับชั้นปี ไหนบ้างที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง					
		ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2
	$\bar{x}$	27.965	29.893	33.692	34.887
ชั้นปีที่ 4	27.965	-	1.928	5.727**	6.922**
ชั้นปีที่ 3	29.893		-	3.799**	4.994**
ชั้นปีที่ 1	33.692			-	1.195
ชั้นปีที่ 2	34.887				-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลมีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ แตกต่างกันคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 2 ส่วนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 3 และทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษามหาวิทยาลัย ปีที่ 1, 2, 3 และปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	4819.500	1606.500	14.050**
ภายในกลุ่ม	236	26984.441	114.341	
รวม	239	31803.936		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าทักษะของนักศึกษามหาวิทยาลัย ปีที่ 1, 2, 3 และปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยระดับชั้นปีใดบ้างที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls) ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมกาไรให้คำปรึกษา
ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 1				
	$\bar{x}$	27.333	30.518	36.903	38.200
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	27.333	-	3.185	9.570**	10.867**
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	30.518		-	6.385**	7.682**
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	36.903			-	1.297
นักศึกษาชั้นปีที่ 1	38.200				-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษาพยาบาล มีทักษะต่อพฤติกรรมกาไรให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านสังคมส่วนตัวแตกต่างกันคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 2 ส่วนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 3 และทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	322.148	107.383	3.879**
ภายในกลุ่ม	236	6533.188	27.683	
รวม	239	6855.336		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาพยาบาลระดับชั้นปีใดบ้างที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลด้านอาชีพแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls) ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาชีพ เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2
		15.105	15.196	16.969	17.823
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	15.105	-	0.091	2.864*	2.717*
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	15.196		-	2.773*	2.626*
นักศึกษาชั้นปีที่ 1	16.969			-	0.853
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	17.823				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษาพยาบาล มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านอาชีพแตกต่างกันคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 2 ส่วนทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 3 และทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1236.859	412.286	14.394**
ภายในกลุ่ม	236	6759.797	28.643	
รวม	239	7996.657		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาพยาบาลระดับชั้นปีใดบ้างที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลด้านทั่ว ๆ ไปแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ q-statistic ตามวิธีของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls) ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังตาราง 29

ตาราง 29 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาพยาบาลต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2				
	$\bar{X}$	13.702	15.554	18.785	19.177
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	13.702	-	1.852	5.083**	5.476**
นักศึกษาชั้นปีที่ 3	15.554		-	3.231**	3.624**
นักศึกษาชั้นปีที่ 1	18.785			-	0.393
นักศึกษาชั้นปีที่ 2	19.177				-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลมีทักษะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านทั่ว ๆ ไปแตกต่างกันคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 2 ส่วนทักษะของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 3 และทักษะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 ประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน และกลุ่มนักศึกษา 240 คน จากแบบสอบถามปลายเปิด ตามสาระที่ได้จัดเป็นประเด็นไว้แล้ว เพื่อหาความถี่ และ ร้อยละ

ผลของการประมวลข้อคิดเห็น แยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ปรากฏดังตาราง 30

ตาราง 30 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการในการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ

ปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพบปะกับนักศึกษา	4	12.903	44	18.333
2. ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาไม่ดี มีความห่างเหินกันมาก	3	9.677	26	10.883
3. อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามีเวลาว่างไม่ตรงกัน	3	9.677	21	8.750
4. อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านไม่ได้สอนนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทำให้การติดต่อช่วยเหลือไม่สะดวก	2	6.451	6	2.500
5. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ทางด้านวิชาการและกฎระเบียบต่าง ๆ ของคณะและมหาวิทยาลัยน้อย	3	9.677	3	1.250
6. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่เห็นความสำคัญของบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	3	1.250

ตาราง 30 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
7. สถานที่ให้คำปรึกษาไม่เป็นสัดส่วนส่วนตัว	3	9.677	-	-
8. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้ทางการให้ คำปรึกษา	2	6.451	2	0.833

จากตาราง 30 ทิศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการ จากแบบสอบถามปลายเปิดสรุปรวมได้ทั้งสิ้น 8 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่า ทิศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพบปะกับนักศึกษา รองลงมาคือ ข้อ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาไม่ดี มีความห่างเหินกัน

ผลของการประมวลข้อคิดเห็น แยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านวิชาการได้ผลดี ปรากฏดังตาราง 31

ตาราง 31 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านวิชาการให้ผลดี

ปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษา ด้านวิชาการให้ผลดี	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับ นักศึกษา มีความเป็นกันเองให้มากยิ่งขึ้น	5	16.129	21	8.750
2. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีเวลาว่างพอในการให้ นักศึกษาเข้าพบ	4	12.903	14	5.833
3. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความรู้ทางวิชาการ หลักสูตรและกฎระเบียบต่าง ๆ ของคณะและ มหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี	4	12.903	7	2.916
4. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความรู้ทางด้านการให้ คำปรึกษาเป็นอย่างดี	3	9.677	5	2.083
5. อาจารย์ที่ปรึกษาควรพบนักศึกษาอย่างน้อยเดือน ละครั้งจะได้พูดคุยในเรื่องต่าง ๆ และต้องนัด เวลาที่แน่นอน	-	-	7	2.916
6. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องสนใจและติดตามผลการเรียน ของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและกระตุ้นการเรียน	-	-	5	2.083
7. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีบุคลิกลักษณะที่ดี เช่น เป็น คนใจดี ไม่ดุด่า มีความกระตือรือร้น เห็นใจผู้อื่น มี ความน่าเชื่อถือ	1	3.225	3	1.250

ตาราง 31 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษา ด้านวิชาการได้ผลดี	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
8. อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะได้สอนนักศึกษาที่ตนได้ รับผิดชอบด้วย	-	-	2	0.833
9. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องตระหนักถึงบทบาทของ ตนเอง	-	-	2	0.833
10. นักศึกษาจะต้องเห็นความสำคัญของอาจารย์ ที่ปรึกษา	-	-	1	0.416
11. จัดสถานที่ให้คำปรึกษาเป็นสัดส่วนส่วนตัว	2	6.451	-	-

จากตาราง 31 ทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านวิชาการได้ผลดี จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปรวมทั้งสิ้น 11 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่าทักษะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อที่ 1 สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา มีความเป็นกันเองให้มากยิ่งขึ้น และรองลงมาคือ ข้อที่ 2 อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีเวลาว่างพอในการให้นักศึกษาเข้าพบ

ผลของการประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว ปรากฏดังตาราง 32

ตาราง 32 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านสังคมส่วนตัว

ปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา ด้านสังคมส่วนตัว	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและ นักศึกษาไม่ดี มีความห่างเหินกันมาก	8	25.806	35	14.583
2. อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาน้อยสำหรับการพบปะ นักศึกษา	4	12.903	21	8.750
3. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้ในการให้คำปรึกษา	1	3.225	3	1.250
4. บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยเหมาะสม	1	3.225	4	1.666
5. สถานที่ไม่เหมาะสมในการให้คำปรึกษา	1	3.225	2	0.833

จากตาราง 32 พบว่าทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวจากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปรวมได้ทั้งสิ้น 5 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่า ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาไม่ดี มีความห่างเหินกันมาก และรองลงมาคือ ข้อที่ 2 อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาน้อยสำหรับการพบปะนักศึกษา

ผลของการประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวได้ผลดี ปรากฏดังตาราง 33

ตาราง 33 ร้อยละ ของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทัศนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวได้ผลดี

ปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวได้ผลดี	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา	6	19.354	32	13.333
2. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีเวลาว่างพอในการให้นักศึกษาเข้าพบ	2	6.451	10	4.166
3. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีบุคลิกลักษณะที่ดี	3	9.677	6	2.500
4. อาจารย์ที่ปรึกษาควรนัดพบนักศึกษาอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	1	3.225	3	1.250
5. อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาควรจะมีการร่วมกิจกรรมกันบ้างเป็นบางครั้ง	1	3.225	1	0.416
6. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีความรู้ในการให้คำปรึกษา	1	3.225	-	-
7. อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีทะเบียนประวัติของนักศึกษาที่ตนรับผิดชอบ	-	-	1	0.416

จากตาราง 33 ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัวได้ผลดี จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปรวมได้ทั้งสิ้น 7 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่าทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานายบาลข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา และรองลงมา อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีเวลาว่างพอในการให้นักศึกษาเข้าพบ

ผลของการประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ปรากฏดังตาราง 34

ตาราง 34 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ

ปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา ทางด้านอาชีพ	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพบปะกับนักศึกษา	2	6.451	9	3.750
2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีประสบการณ์ในการให้ คำปรึกษา	-	-	3	1.250
3. บุคลิกลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เหมาะสม	-	-	2	0.833
4. อาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในวงแคบ ขาดข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพ	1	3.225	1	0.416
5. อาจารย์ที่ปรึกษาคิดว่านักศึกษาได้รับทุนการศึกษา และมีพันธะที่จะต้องทำงานให้กับโรงพยาบาล จึงไม่สนใจในการให้คำปรึกษา	-	-	1	0.416

จากตาราง 34 ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปรวมได้ทั้งสิ้น 5 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่า ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพบปะกับนักศึกษา ข้อรองลงมา ในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในวงแคบ ขาดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพ ข้อรองลงมาในทัศนะของนักศึกษาพยาบาลคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา

ผลของการประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านอาชีพได้ผลดี ปรากฏดังตาราง 35

ตาราง 35 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านอาชีพได้ดี

ปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านอาชีพได้ดี	ความดีของผู้ตอบ			
	อาจารย์ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ปรึกษาควรระสนใจใกล้ชิดกับนักศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่	-	-	6	2.500
2. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านอาชีพพยาบาลมากพอสมควร	2	6.451	3	1.250
3. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องชวนหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ จากหลาย ๆ แห่ง เพื่อนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาได้อย่างดี	3	9.677	3	1.250
4. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีบุคลิกลักษณะ และ มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี	-	-	1	0.416
5. อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาว่างพอในการให้นักศึกษาเข้าพบ	-	-	1	0.416
6. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องรับทราบของตน	-	-	1	0.416

จากตาราง 35 ทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมในการให้คำปรึกษาด้านอาชีพได้ดีได้จากแบบสอบถามปลายเปิดสรุปได้ทั้งสิ้น 6 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความดีปรากฏว่าทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ข้อที่มีความดีมากที่สุดคืออาจารย์ที่ปรึกษาต้องชวนหาความรู้ และ ข้อมูลต่าง ๆ จากหลาย ๆ แห่ง เพื่อนำมาใช้ในการให้คำปรึกษาได้อย่างดี และ รองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านอาชีพพยาบาล

มากพอสมควร ส่วนทัศนะของนักศึกษาพยาบาลข้อที่มีความดีมากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะสนใจใกล้ชิดนักศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และรองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านอาชีพพยาบาลพอสมควร อาจารย์ที่ปรึกษาต้องชวนช่วยหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ จากหลาย ๆ แห่ง เพื่อนำมาในการให้คำปรึกษาให้ได้อย่างดี

ผลของการประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป ปรากฏดังตาราง 36

ตาราง 36 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ที่ให้ทัศนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป

ปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา ด้านทั่ว ๆ ไป	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลารว่างไม่ตรงกันและมีเวลา ให้กับนักศึกษาน้อย	1	3.225	7	2.916
2. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้ จากอาจารย์ที่ปรึกษา	-	-	5	2.083
3. นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษามีความใกล้ชิด น้อยมาก จึงมักจะไปปรึกษาผู้อื่นแทน	-	-	2	0.833
4. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีประสบการณ์ในการให้ คำปรึกษา	1	3.225	-	-
5. มีการเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย ๆ	-	-	1	0.416
6. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นด้านวิชาการมากกว่า การให้ร่วมกิจกรรม	-	-	3	1.250

จากตาราง 36 ทิศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปรวมได้ทั้งสิ้น 6 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่า ทิศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลารว่างไม่ตรงกัน และมีเวลาให้กับนักศึกษาน้อย และอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา ส่วนทิศนะของนักศึกษาที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษา มีเวลารว่างไม่ตรงกันและมีเวลาให้กับนักศึกษาน้อย และ รองลงมาคือ นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้จากอาจารย์ที่ปรึกษา

ผลของการประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน นักศึกษาพยาบาล 240 คน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป ได้ผลดี ปรากฏดังตาราง 37

ตาราง 37 ร้อยละของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลที่ให้ทิศนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป ได้ผลดี

ปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษา ด้านทั่ว ๆ ไป ได้ผลดี	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
1. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีเวลารว่างพอในการให้นักศึกษาเข้าพบ	1	3.225	5	2.083
2. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีบุคลิกลักษณะที่ดี เช่น ต้องมีความจริงใจ แจ่มใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี การยอมรับความจริง และมีมนุษยสัมพันธ์	-	-	9	3.750
3. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา	2	6.457	2	0.833
4. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา	1	3.225	4	1.666

ตาราง 37 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษา ด้านทั่ว ๆ ไปได้ผลดี	ความถี่ของผู้ตอบ			
	อาจารย์ ที่ปรึกษา	ร้อยละ	นักศึกษา	ร้อยละ
5. อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีการนัดพบนักศึกษาเป็นระยะ	-	-	3	1.250
6. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องรู้จัก ระเบียบต่าง ๆ ของคณะ เป็นอย่างดี	1	3.225	1	0.416
7. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมองเห็นความสำคัญของกิจกรรม ซึ่งจะช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ	-	-	1	0.416
8. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตน	-	-	1	0.416
9. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีจิตวิทยาในการให้ คำปรึกษาอย่างมาก	1	3.225	-	-

ตาราง 37 ทิศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษานายบาลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไปที่จะให้ได้ผลดี จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปรวมได้ทั้งสิ้น 9 ข้อ เมื่อพิจารณาตามปริมาณความถี่ปรากฏว่าทิศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา ส่วนทิศนะของนักศึกษาข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีบุคลิกลักษณะที่ดี เช่น ต้องมีความจริงใจ แจ่มใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี การยอมรับความจริง มีมนุษยสัมพันธ์ และรองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีเวลาว่างพอในการให้นักศึกษาเข้าพบ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และ นักศึกษาพยาบาล ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านสังคมส่วนตัว ด้านอาชีพและด้าน ห่วง ๆ ไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล ทั้ง 4 ชั้นปี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้วิธีการสุ่มของ คาร์วิน (สมบุรณ์ จิตพงศ์ 2523 ภาคผนวก อ้างอิงมาจาก Darwin. 1977 unpagged) ซึ่งมีความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ได้กลุ่มตัวอย่าง 282 คน จากจำนวนประชากร 476 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่คณะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 44 ข้อ ซึ่งเป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาพยาบาล แบ่งเป็น 4 ด้าน แต่ละข้อคำถามกำหนดให้คำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และมีแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษารวมทั้งปัจจัย ที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาได้ผลดี ทั้ง 4 ด้าน แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่น 0.96

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามตามจำนวนที่สุ่มตัวอย่าง 282 ชุด ได้กลับคืนมา และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 271 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.01 ของแบบสอบถามทั้งหมด ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนนี้ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 31 คน นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 65 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 62 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 56 คน และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 จำนวน 57 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการดังนี้

เมื่อได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด ผู้วิจัยได้ตรวจคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 271 ฉบับ และนำมาหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่องคำนวณกลาง มินิ คอมพิวเตอร์ รุ่น Vax11-785 และโปรแกรมเขียนขึ้น โดยศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ดำเนินการดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
2. ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาพยาบาล อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษามากว่า 5 ปีและตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกับต่ำ โดยใช้ t-test
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 โดยใช้ F-test
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่เมื่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยวิธีการของ นิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls)

5. ประมวลข้อคิดเห็นแยกเป็นของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 31 คน และกลุ่มนักศึกษาพยาบาล 240 คน จากแบบสอบถามปลายเปิด ตามสาระที่ได้จัดประเด็นไว้แล้ว เพื่อหาความดี และ ร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาโดยส่วนรวมทุกด้าน มีอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษามีทัศนะว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาโดยส่วนรวมทุกด้านมีอยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล รวมทุกด้านและ แต่ละด้านแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทางด้านและรายชื่อ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านวิชาการ มีอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 2 ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน ข้อที่ 7 ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น และ ข้อที่ 10 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 1 ประชุมชี้แจงเรื่องหลักสูตรและลักษณะวิชาชีพพยาบาล ข้อที่ 12 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการศึกษา

นักศึกษาพยาบาลมีทัศนะว่าพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านวิชาการ มีอยู่ในระดับน้อย ข้อที่นักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรม

การให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 2 ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน ข้อที่ 7 ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ข้อที่ 5 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการติดต่อระดับเฉลี่ยของนักศึกษา ข้อที่ 3 ให้ความรู้แนะนำในเรื่องระเบียบการวัดประเมินผลและการสอบของคณะและมหาวิทยาลัย และข้อที่ 10 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

1.2 ด้านสังคมส่วนตัว อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านสังคมส่วนตัวมีอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 22 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ส่วนข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 26 ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ

นักศึกษานพยาบาลมีทัศนะว่าพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านสังคมส่วนตัว มีอยู่ในระดับน้อย ข้อที่นักศึกษามองเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 22 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านอาชีพ อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่าพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านอาชีพมีอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 29 เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล ส่วนข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 32 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อนเข้าไปทำงาน

นักศึกษานพยาบาลมีทัศนะว่าพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านอาชีพมีอยู่ในระดับน้อย ข้อที่นักศึกษามองเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษามีอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 29 เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

1.4 ด้านทั่ว ๆ ไป อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านทั่ว ๆ ไป มีอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษามีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 39 ให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเขียนคำร้อง ข้อที่ 40 ได้ติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจเมื่อนักศึกษามีปัญหา ส่วนข้ออื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาพยาบาลมีทัศนะว่าพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ด้านทั่ว ๆ ไป มีอยู่ในระดับน้อย และแต่ละข้อมีอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

2. อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาค่ากว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่าต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล แตกต่างกัน ทัศนะของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่า

4. นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 ต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาพยาบาลเป็นรายคู่ โดยใช้ q-statistic ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls) พบว่านักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนะไม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 แต่นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4, ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4, พบว่า มีทัศนะแตกต่างกัน

5. ประมวลทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา 4 ด้าน จัดเรียงตามลำดับความถี่ พบว่าข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพบปะกับนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมในการให้คำปรึกษาได้ผลดีทั้ง 4 ด้านในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา มีความเป็นกันเองให้มากขึ้น

อภิปรายผล

1. การที่อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความคิดเห็นว่า ได้ให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ด้านสังคม ส่วนตัว ด้านอาชีพและด้านทั่ว ๆ ไป อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ แต่นักศึกษาพยาบาลซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลาย มีความต้องการอิสระ เป็นตัวของตัวเอง สามารถแก้ปัญหา ตัดสินบางสิ่งบางอย่างได้เองและช่วยตัวเองได้ จึงไม่เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาขอคำปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีโอกาสดำเนินการปรึกษาน้อยกว่าที่ควร ส่วนนักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษา รวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะนักศึกษาเมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยต้องปรับตัวหลาย ๆ อย่างให้เข้ากับระบบ เช่น การเรียน สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย นักศึกษาบางคนไม่สามารถปรับตัวได้ ทำให้เกิดปัญหาขึ้น จึงมีความต้องการคำปรึกษา และมีความคาดหวังว่า นักศึกษาควรจะได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่าที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติจริง ในวิจัยของ สุจริต เพียรชอบ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (สุจริต เพียรชอบ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 114) เกี่ยวกับสภาพการให้คำปรึกษานิสิตที่เป็นจริง และที่ความต้องการของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็พบว่านักศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษามากกว่าที่เป็นจริง

การที่อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาแตกต่างกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และระดับน้อยในทัศนะของนักศึกษา อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ในบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของตน และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาพยาบาล ซึ่งได้ปฏิบัติเป็นประจำ แต่นักศึกษาพยาบาลมีปัญหาทั้งทางด้านการปรับตัวในสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยและสังคม ปัญหาด้านวิชาการและปัญหาส่วนตัว จึงมีความคาดหวังและความต้องการมากที่จะได้คำแนะนำปรึกษาที่ชัดเจน ตรงกับความต้องการและสามารถนำไปแก้ปัญหาของตนได้ทันที จึงทำให้ทั้งสองมองพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยแตกต่างกันได้

1.1 ด้านวิชาการ การที่อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะในภาคการศึกษาที่ 1 ของทุกชั้นปี จะมีการปฐมนิเทศแนะนำการเรียนการสอนและกฎระเบียบต่าง ๆ พร้อมทั้งแจกคู่มือแนะนำเกี่ยวกับด้านวิชาการซึ่งเป็นหน้าที่ฝ่ายบริการการศึกษา และฝ่ายวิชาการรับผิดชอบอยู่แล้ว ในระหว่างเรียนอาจารย์ที่ปรึกษาที่สอนวิชาต่าง ๆ ก็ได้ให้คำปรึกษาแนะนำทางการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาพยาบาลก็ยังไม่ไปขอคำปรึกษาจากเพื่อน ๆ หรือรุ่นพี่ตามแต่โอกาสจะอำนวย มิได้ไปหาอาจารย์ที่ปรึกษาโดยตรงมากนักก็เป็นได้ แต่อย่างไรก็ตาม อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือมากแก่นักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการลงทะเบียน การช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น เกี่ยวกับวิธีเรียนที่จะให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ สำหรับนักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนในคณะพยาบาลศาสตร์ เน้นเนื้อหาตามหลักสูตรอย่างเคร่งครัด เข้มข้น และลึกซึ้งกว้างขวาง เป็นการเรียนที่ต้องอาศัยสติปัญญา ความสามารถทางวิชาการ ความอดทน ขยันขันแข็งด้วยตนเองมีความแตกต่างกับการเรียนในมัธยมศึกษา ทำให้นักศึกษามีความวิตกกังวลในด้านวิชาการมาก จึงมีความต้องการคำปรึกษาทางวิชาการที่ชัดเจนอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษา มีความคิดเห็นว่า ได้ให้คำปรึกษาในระดับปานกลางแล้ว แต่นักศึกษาพยาบาลเห็นว่าเมื่ออยู่ในระดับน้อย อาจารย์ที่ปรึกษาจำเป็นต้องช่วยเหลือให้คำปรึกษาการเลือกวิชาเรียนและการลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการค้นคว้าติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอยู่เสมออย่างใกล้ชิด (สุมน อมรวิวัฒน์ 2518 123 - 125) อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะเอาใจใส่ด้านวิชาการและแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาอย่างจริงจัง (Hopkins. 1962 . 28) จนสามารถทำให้นักศึกษาที่เรียนอ่อนปรับปรุงการเรียนของตนได้ดีขึ้น เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ การศึกษาได้ตามกำหนดเวลาอย่างภาคภูมิใจ (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ 2523 58-59)

1.2 ด้านสังคมส่วนตัว การที่อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง การให้คำปรึกษาในด้านนี้ อาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาจะต้องมีความสนิทสนมพอสมควร มีความไว้วางใจกันนักศึกษาจึงจะกล้ามาขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา การให้คำปรึกษาในด้านนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องระวังอย่างมากไม่ให้ก้าวล่วงในเรื่องส่วนตัวมากเกินไป ต้องรักษาความลับเคร่งครัดเป็นพิเศษ จึงทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนให้คำปรึกษาในด้านนี้แก่นักศึกษาพยาบาลโดยเฉพาะการให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ นักศึกษาพยาบาลจึงเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาด้านนี้อยู่ในระดับน้อย แต่อย่างไรก็ตามการให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตนักศึกษาในการสร้างความสำเร็จในชีวิต และการศึกษาในมหาวิทยาลัย องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา นอกจากองค์ประกอบในด้านสติปัญญาแล้ว ยังมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม การให้คำแนะนำดูแลความประพฤติ เป็นต้น (สุมนอมรวิวัฒน์ 2518 : 119) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาล เพราะการดูแลผู้ป่วยต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งการผิดพลาดย่อมหมายถึงอันตรายต่อชีวิตของผู้ป่วย นักศึกษาต้องตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ให้นักศึกษาเป็นผู้ก่อรูปด้วยคุณธรรมและมีคุณลักษณะของการเป็นพยาบาลที่ดี ลออ หุตางกูร (ลออ หุตางกูร 2521 : 77) ได้กล่าวว่า พยาบาลจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อชีวิตของผู้ป่วยและผู้รับบริการพยาบาลของตน รับผิดชอบต่อหน้าที่ของหน่วยงานองค์กร หรือสถาบันบริการที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วย รับผิดชอบต่อวิชาชีพพยาบาลและต่อสังคมประเทศชาติ โดยส่วนรวม

1.3 ด้านอาชีพ การที่อาจารย์ที่ปรึกษามีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะอาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่หน่วยงานต่าง ๆ ยังต้องการจำนวนมาก แต่ละโรงพยาบาลยังขาดพยาบาล การเข้าทำงานพยาบาลก็ไม่มี การสอบแข่งขันสำหรับนักศึกษานพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทุกคนต้องทำสัญญา รับทุนของมหาวิทยาลัย

ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องรับราชการที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ไม่ต่ำกว่า 2 ปี ถ้าไม่ทำงานตามกำหนดจะต้องชดเชยเงินแก่มหาวิทยาลัยเป็นเงิน 100,000 บาท (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2527 : 5) นอกจากนี้ทุก ๆ ปีทางคณะพยาบาลศาสตร์ ได้จัดปัจฉิมภิเษกนักศึกษาเพื่อเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม ข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษามากได้แก่ การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล เพราะการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนวิชาชีพพยาบาลได้ประสบความสำเร็จ และเป็นพยาบาลที่ดี (ครุณี ชูณะวัต 2522 : 7) จึงเป็นทัศนะที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาต่อความสำเร็จในอาชีพ ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจึงจำเป็นต้องให้คำปรึกษาในเรื่องนี้เป็นพิเศษ นักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องทำงานใช้ทุนให้กับโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย ไม่จำเป็นต้องไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้านนี้มากนักก็เป็นได้

1.4 ด้านทั่ว ๆ ไป การที่อาจารย์ที่ปรึกษา มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาต้องรับผิดชอบงานต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น งานวิชาการ สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เป็นกรรมการต่าง ๆ และยังต้องรับผิดชอบในการให้คำปรึกษา ด้านวิชาการ ด้านสังคมส่วนตัว เพราะถือว่า มีผลต่อการศึกษาของนักศึกษาส่วนด้านทั่ว ๆ ไป นักศึกษาสามารถไปหาข้อมูลจากเพื่อนหรือเอกสารต่าง ๆ ได้เอง จึงให้คำปรึกษาพอสมควร อย่างไรก็ตามข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำน้อยคือ การให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเขียนคำร้อง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาคิดว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยบริการการศึกษาโดยตรง ที่จะคอยดูแลช่วยเหลือให้คำแนะนำในเรื่องนี้หรือการเขียนคำร้องไม่มีมากนัก ส่วนการติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจ เมื่อนักศึกษามีปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษาได้ติดต่อผู้ปกครองน้อย ที่เป็นเช่นนี้เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาถือว่านักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนจะต้องดูแลช่วยเหลือจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ปัญหาของนักศึกษาที่พบส่วนมาก คือ ปัญหาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นนักวิชาการย่อมแก้ไขปัญหานั้นได้เหมาะสมกว่าผู้ปกครอง อาจารย์

ที่ปรึกษาอาจแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเมื่อมีปัญหาร้ายแรงเท่านั้น อย่างไรก็ตามอาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความสัมพันธ์ติดต่อกับผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับรู้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาบ้าง (Ebel. 1971 73)

2. อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะคณะพยาบาลศาสตร์ได้มีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาเขียนไว้ชัดเจน ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานได้เหมือนกันทุกคนและอาจารย์ที่ปรึกษาได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน โดยการประชุมสัมมนา เพื่อให้เข้าใจสื่อความหมายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากนี้ ในทุก ๆ ปี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดสมมนาอาจารย์ใหม่ขึ้น และจะมีกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลทุกคนยังได้รับการอบรมร่วมกันในเรื่องนี้ นักศึกษาพยาบาลมีลักษณะสภาพใกล้เคียงกัน ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองประเภท มีพฤติกรรมการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้านแตกต่างกัน และพบว่าทัศนะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าทัศนะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงพบปัญหาต่าง ๆ น้อย โดยเฉพาะปัญหาทางด้านวิชาการ นักศึกษาจึงคิดว่าการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ปฏิบัติอยู่นั้นเพียงพอสำหรับตนแล้ว แต่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำยังคาดหวัง ต้องการคำปรึกษาด้านวิชาการมาก การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นอยู่นั้นยังไม่เพียงพอสำหรับตน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงมักมีความมั่นใจและกล้าที่จะไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา แต่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำมักไม่มีความมั่นใจ ไม่กล้าที่จะไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากกลัวถูกซักถามจนตอบไม่ได้

4. นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษารวมทุกด้าน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติไม่แตกต่างกับชั้นปีที่ 4 แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4, ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4, พบว่ามีทัศนคติแตกต่างกันและนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิทยาศาสตร์รากฐานการพยาบาลในคณะวิทยาศาสตร์ จะต้องลงทะเบียนเรียนทุกภาคการศึกษา นักศึกษาจะต้องเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยครั้ง ส่วนนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 นักศึกษาลงทะเบียนเรียนปีละครั้ง (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2524 : 1) จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ไม่พบอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เป็นผู้ที่อยู่ในระยะ เวลาที่ต้องปรับตัว เข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยย่อมพบปัญหาการเรียน ปัญหาสังคมส่วนตัว จนทำให้นักศึกษาต้องเข้าไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาน้อย ๆ ยังมีเพื่อนสนิทและพี่ที่ใกล้ชิด ที่มีประสบการณ์ให้ข้อมูลตรงตามความต้องการของตนไม่มากนัก แต่เมื่อเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยได้ มีเพื่อนสนิทไว้วางใจได้มากขึ้นและมักปรึกษานักศึกษากับเพื่อนมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษา วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2524 : 60) ได้ประมวลลักษณะนักศึกษาว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความรู้สึกตื่นเต้นสนใจทุกสิ่งรอบด้านไม่ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย อยากเรียน มีความตั้งใจในการเรียน อยากปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งสนิทสนมและเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เริ่มมีความคิดเห็นชัดเจนไม่ค่อยพอใจครูบาอาจารย์ มีความรู้สึกที่ว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น สำหรับกรณีนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ยังต้องการคำปรึกษาอยู่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความสงบเงียบชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนมากกว่า มีความเคยเมยต่อสังคมมหาวิทยาลัยและต่อการเรียน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่ไม่สนใจหรือยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยจะเริ่มสนใจความก้าวหน้าในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า พฤติกรรมการให้คำปรึกษารวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงเสนอให้คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีการประชุมสัมมนาปฏิบัติการ ฝึกอบรมแก่อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำความเข้าใจตรงกันในเรื่องเกี่ยวกับระบบ หลักการ เทคนิคในการให้บริการคำปรึกษา ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล รวมทั้งการให้อาจารย์ที่ปรึกษาไปศึกษาดูงานด้านนี้ เพื่อนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ กับคณะพยาบาลศาสตร์ได้อย่างเหมาะสม เป็นการส่งเสริมการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาลให้มีประสิทธิภาพและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2. จัดให้มีการประชุมชี้แจงแก่ อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอน ลักษณะวิชาชีพพยาบาล รวมทั้งนวัตกรรมใหม่ในการเรียนการสอนนักศึกษาพยาบาล จัดให้มีโครงการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษา โดยทำคู่มือแนะแนว จัดสัมมนาประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านแนะแนวมาให้ความรู้และจัดฝึกอบรมอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะการให้คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โครงการดังกล่าวควรมีคณะทำงานรับผิดชอบ และจัดดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

3. ควรมีการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา ให้มีจรรยาบรรณ บุคลิกภาพ และมีคุณลักษณะที่เหมาะสม โดยจัดทำโครงการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบตามหลักวิชา

4. ควรจัดให้มีโครงการกิจกรรมร่วมนักศึกษาพยาบาลกับอาจารย์ที่ปรึกษา ในหลักสูตรผสมผสานกับกิจกรรมชีวิตจริง เช่น ออกอาสาพัฒนาอามิตรร่วมกันเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาในขณะที่ใช้เวลาร่วมกัน ส่งเสริมความสามัคคีความร่วมมือร่วมใจ ความรับผิดชอบร่วมกัน จะทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นกันเองกับนักศึกษาใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้นและ เข้าใจดีต่อกัน การให้คำปรึกษาก็กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ควรมีการคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี สนใจ ศรัทธา มุ่งมั่นและตั้งใจในการทำงาน การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษายาบาล และเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของอาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยควรถือผลงานบริการให้คำปรึกษาไปรวมกับการพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนตำแหน่งและเงินเดือน หรือนำไปพิจารณาผลงานทางด้านวิชาการได้ด้วย การประกาศเกียรติคุณ มอบรางวัลเกียรติบัตรก็เป็นการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ปรึกษา เสียสละทำงานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ในกรณีอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา ต้องให้คำปรึกษานอกเวลาราชการ ควรพิจารณาเกี่ยวกับการให้สวัสดิการในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานได้เต็มที่ เช่น จ่ายค่าสมนาคุณ หรือจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้

6. ควรจัดห้องสมุดอาชีพขึ้น โดยมีข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหาความรู้เอง หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านแนะแนวอาชีพ มาให้ความรู้แก่นักศึกษา

7. ฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์ ควรมีหน่วยแนะแนว และมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญในหลักวิชาให้คำปรึกษา คอยช่วยเหลือในการทำแบบฟอร์ม และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาพยาบาลอย่างถูกหลักวิชาเป็นระบบ เช่น ห้องเก็บเอกสารเกี่ยวกับการให้คำแนะนำปรึกษาเป็นความลับ ห้องสำหรับใช้ให้คำปรึกษานักศึกษายาบาลนั้นต้องจัดให้เป็นสัดส่วนสามารถเก็บเสียงได้ ถูกต้องตามหลักการและเหมาะสมกับทรัพยากรที่คณะพยาบาลศาสตร์มีอยู่และควรดำเนินการให้คุ้มค่ากับการลงทุน ใช้ประโยชน์เต็มที่อยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จากการวิจัยพบว่ามีปัญหาในการให้คำปรึกษาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษามีความห่างเหินกับ อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาน้อยสำหรับการให้คำปรึกษา ดังนั้นควรจะได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เช่น ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษา รูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่พึงประสงค์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษายาบาล ความพึงพอใจในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น

-

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ คณะกรรมการพัฒนาอาจารย์ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2528, 23 หน้า
- เจริญผล สุวรรณโชติ หน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ 2516, 110 หน้า
- ชอลดา ขวัญเมือง การศึกษามหาบทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 164 หน้า อัสสัมชัญ
- ครุณี ชุนทะวัต พิมพา สมพงษ์ และ ไพเราะ ผ่องโชค รายงานวิจัยเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2522, 22 หน้า
- ✓ ธรรมรส โชติคุณุชร มนุษย์สัมพันธ์ โรงพิมพ์พิมพ์เนต 2519, 414 หน้า
- ทศพร มณีศรีขำ สายชนม์ สัจจามิทธิ์ และ นิมนวล อุดระ การศึกษามหาบทของอาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร สำนักทะเบียนการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ 2527, 127 หน้า
- ทองเรียน อมรัชกุล เทคนิคเบื้องต้นในการให้คำปรึกษา พิมพ์โลก มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ พิมพ์โลก 2519, 173 หน้า
- ประชุมสุข อาชีวอำรุง งานมหาวิทยาลัย การพิมพ์พระนคร 2523, 432 หน้า
- ประสาร ทิพย์ธารา การแนะแนวเบื้องต้น ประเสริฐการพิมพ์ 2521, 132 หน้า
- ปราณี เดกิงพล การแนะแนวและการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520, 362 หน้า
- พิทยา สายหู "ปัญหาการศึกษาพฤติกรรมในการในสังคมมนุษย์" เอกสารการสัมมนาเรื่อง การวิจัยเชิงคุณภาพในสังคมศาสตร์และการศึกษา 37 1 - 2 ตุลาคม 2522
- พรรณนา มงคลวิทย์ แนวโน้มของภารกิจอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครูปี 2537 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527, 219 หน้า อัสสัมชัญ

- ไพฑูรย์ สิบลารัตน์ หลักและวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2523, 237 หน้า
- ภัทตรา จันทปัญญาศิลป์ ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ เกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปรินฎาภิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 73 หน้า อัครสำเนา
- มยุรี สิงห์ไข่มุกข์ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยใน กรุงเทพ ปรินฎาภิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 282 หน้า อัครสำเนา
- ✓ ระพี สุวรรณะชัย รายงานการวิจัยอาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย บทบาทจริง บทบาท คาดหวังและความเครียดในบทบาท ม.ป.ท. 2521, 86 หน้า อัครสำเนา
- ละออ ชูติกร บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหา
- วิทยาลัย 2521, 165 หน้า อัครสำเนา
- ลออ หุตางกูร จรรยาสำหรับพยาบาล โรงพิมพ์อักษรไทย 2521, 77 หน้า
- ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา บริษัท ศึกษาพร จำกัด
- 2528, 314 หน้า
- ✓ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา "มติของนิสิตนักศึกษา" วารสารครุศาสตร์ 3 - 4 58 -
- 64 กรกฎาคม - ธันวาคม 2524
- _____ . "หน้าที่และบทบาทของอาจารย์" วารสารครุศาสตร์ 3-4 48-57 กรกฎาคม-
- ธันวาคม 2524
- สงขลาครินทร์ มหาวิทยาลัย ระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการศึกษาเพื่อปริญญา
- วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ 2524, 7 หน้า
- _____ . ระเบียบว่าด้วยการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย 2527, 35 หน้า
- สงขลาครินทร์ มหาวิทยาลัย คณะพยาบาลศาสตร์ คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา 2527, 21 หน้า
- สงขลาครินทร์ มหาวิทยาลัย สำนักงานสภากาจารย์ "รายงานผลการศึกษาปัญหาการดำรงชีวิต
- ของนักศึกษาตอนที่ 1" สร้างสรรค์ 2 22 สิงหาคม - ตุลาคม 2523
- _____ . "รายงานผลการศึกษาปัญหาการดำรงชีวิตของนักศึกษาตอนที่ 2" สร้างสรรค์
- 3 32 พฤศจิกายน 2523 - มกราคม 2524

สมเดช มุงเมือง "การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา" มิตรครู หน้า 24 กรกฎาคม 2525

สมบูรณ์ ชิตพงศ์ การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2523, 197 หน้า

สวัสดิ์ สุนทรังษี "ปัญหานักศึกษาในการบริหารมหาวิทยาลัย" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 6 11 มีนาคม 2518

สุจริต เพียรชอบ "ที่ปรึกษาชี้ทางสว่างใส" ประมวลบทความประกอบการเรียนวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน หน้า 74 - 75 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521

สุจริต เพียรชอบ และ วรศักดิ์ เพียรชอบ รายงานการวิจัยสภาพการไฟฟ้าที่ปรึกษานิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน่วยศึกษาค้นคว้าวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 576 หน้า
อัดสำเนา

สุโท เจริญสุข ประสบการณ์งานแนะแนวในโรงเรียนและวิทยาลัย โรงพิมพ์แพร่พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล 2519, 424 หน้า

สุนม อมรวิวัฒน์ "บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา" คู่มืออาจารย์การสอนและการวัดผลการศึกษา หน้า 119 - 132 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518

อุทัย หิรัญโต ศิลปศาสตร์ของผู้บริหาร โอเดียนสโตร์ 2520, 312 หน้า

Dressel, Fred B. "The Faculty Advisor," Improving College and University Teaching. 30 57, Winter, 1974.

Ebel, Kenneth. The Craft of Teaching. 3rd. ed., San-Francisco, Jossey-Bass Publishers, 1971. 179 p.

Ganikos, Marry Lee. "The Expressed Counselling Needs and Perceptions of Older Adult Students in Selected Florida Community Colleges," Dissertation Abstracts International. 38 6533-A, May, 1978.

Gerald, Marry L. "Prediction Advisor Effectiveness," Dissertation Abstracts International. 40 1114-A, July, 1982.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill Book, Co., 1973. 681 p

Harold, Thomas Burke. "Student and Faculty Perceptions of Student Academic Advising Needs at the Florida State University," Dissertation Abstracts International. 42 1021-A, September, 1981.

Hopskins, L.B. "Procedure in Education," The Education Record Supplement. 7 25 - 28, October, 1962.

Jackie, Oharah Lee. "Student Satisfaction with Advising Models Containing the Formal Components of Rewards Evaluation and Training for Advisor," Dissertation Abstracts International. 42 89-A, July, 1981.

Leroy, Richard Donald. "An Analysis of the Effects of a Faculty Advisor Training Program and Certain Other Variables upon Student Satisfaction," Dissertation Abstracts International. 42 4327-A, April, 1982.

Lynch, Robert Charles. "Effects of Attending Behavior Micro Training on College Faculty Advisor," Dissertation Abstracts International. 35 6480-A, April, 1975.

Mueller, Kate Hevenere. Student Personnel Work in Higher Education. Cambridge Massachusettes, Houghton Mifflin Company, 1961. 212 p.

Shelton, Joe Ben. "A Study of Student Perceptions of Faculty Academic Advisement by Professional Counselors," Dissertation Abstracts International. 33 2115-A, November, 1972.

Williamson, E.D. Student Personnel Work in Colleges and Universities. New York, McGraw-Hill Book, Co., 1961. 129 p.

Wilson, Bryan. The Youth Culture and the University. London, Faber and Faber, 1970. 193 p.

Winner, B.J. Statistical Principles in Experimental Designs. 2nd.ed. New York, McGraw-Hill, 1971. 907 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

11 กุมภาพันธ์ 2529

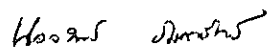
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล

ด้วยข้าพเจ้า นางนวลจันทร์ รณารักษ์ กำลังทำปฏิญญานิพนธ์เรื่องพฤติกรรมในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการวิจัยนี้นำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงงานให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การวิจัยนี้จะสมบูรณ์และสำเร็จลงด้วยดี เมื่อได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาจากท่าน โดยการตอบแบบสอบถามทุกข้อ คำตอบของท่านมีคุณค่าต่อผลการวิจัยเป็นอย่างมากและจะถือเป็นความสลับไม่กระทบกระเทือนต่อผู้หนึ่งผู้ใดทั้งสิ้น ข้าพเจ้าหวังว่าคงจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ



(นางนวลจันทร์ รณารักษ์)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลทางด้านการคิดเห็นของท่านที่มีต่อ
พฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านช่วยตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษายพยาบาล
ที่มีต่อพฤติกรรมกาให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อที่ตรงกับ
สภาพความเป็นจริง

1. สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

ประสบการณ์การทำงานให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
☐ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

2. สำหรับนักศึกษา

ระดับชั้นปีของนักศึกษา

- ☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 4

คะแนนเฉลี่ยสะสมครั้งสุดท้าย

สำหรับผู้วิจัย

☐☐☐☐

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาพยาบาล การตอบขอให้ท่านคิดถึงสภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาพยาบาลศาสตรว่าได้ให้คำปรึกษานักศึกษาพยาบาลมากน้อยเพียงใด โปรดเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

- 5 หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษามากที่สุด
- 4 หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษามาก
- 3 หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาปานกลาง
- 2 หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาน้อย
- 1 หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ระดับที่ได้ให้คำปรึกษา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ประชุมชี้แจง เรื่องหลักสูตรและลักษณะวิชาชีพพยาบาล					✓
2. ให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน				✓	

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ระดับที่ได้ให้คำปรึกษา					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
11. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจำแนกสภาพการศึกษา (สภาพปกติ สภาพวิหยาทัศน์ และการพันสภาพ วิหยาทัศน์)						
12. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลาพักการศึกษา						
13. ให้คำแนะนำเรื่องการศึกษาต่อ						

ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการมีอะไรบ้าง

.....

ท่านเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการได้ผลดีมีอะไรบ้าง

.....

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ระดับที่ได้ให้คำปรึกษา					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
การให้คำปรึกษาทางด้วสังคยส่วนตัว						
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสถาบัน						

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ระดับที่ใ้ให้คำปรึกษา					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
15. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนและการปรับตัว ในกลุ่มเพื่อน						☐
16. ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ						☐
17. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์						☐
18. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกฝนตนเองให้เป็น คนอดทนเสียสละเพื่อส่วนรวม						☐
19. ให้คำแนะนำและอบรมในเรื่องคุณธรรม						☐
20. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง						☐
21. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม						☐
22. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น						☐
23. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคม						☐
24. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย						☐
25. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาด้านความประพฤติ						☐
26. ให้คำแนะนำด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ						☐
27. ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาการเงินโดยติดต่อ ขอทุนการศึกษาหรือแหล่งให้กู้ยืม						☐
28. ให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในหอพัก						☐

ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านสังคมส่วนตัวมีอะไรบ้าง

.....

ท่านเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาทางด้านสังคมส่วนตัวได้ผลดีมีอะไรบ้าง

.....

พฤติกรรมกรให้คำปรึกษา	ระดับที่ได้ให้คำปรึกษา					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	5	4	3	2	1	
<u>การให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพ</u>						
29. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพพยาบาล						☐
30. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับแหล่งงานทำให้นักศึกษา						☐
31. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเตรียมตัว เพื่อสมัครงาน						☐
32. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเตรียมตัวสัมภาษณ์ก่อน เข้าไปทำงาน						☐
33. ให้คำแนะนำ ในเรื่องการปฏิบัติตัวในการทำงาน						☐
34. ให้คำแนะนำ ในเรื่อง ระบบการทำงาน ของพยาบาล ในโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาลเอกชน						☐
35. ให้คำแนะนำ เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพพยาบาล						☐
36. ได้แนะนำแหล่งความรู้เกี่ยวกับการไปสมัครงาน						☐

ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพมีอะไรบ้าง

.....

ท่านเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาทางด้านอาชีพได้ผลดีมีอะไรบ้าง

[illegible]

พฤติกรรมการให้คำปรึกษา	ระดับที่ได้ให้คำปรึกษา					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	5	4	3	2	1	
การให้คำปรึกษาทางด้านทั่ว ๆ ไป						
37. ให้คำแนะนำเรื่องการร่วมกิจกรรมนักศึกษา						☐
38. ให้คำแนะนำเรื่องการให้บริการของห้องสมุด						☐
39. ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบการเขียนคำร้อง						☐
40. ได้ติดต่อและชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจ เมื่อ นักศึกษามีปัญหา						☐
41. ให้คำแนะนำการให้บริการต่าง ๆ ของกองกิจการนักศึกษา						☐
42. ได้ชี้แจงให้เห็นความสำคัญในการมีอาจารย์ที่ปรึกษา						☐
43. ได้ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการกำหนดเวลาให้นักศึกษามาพบ						☐
44. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบกฎเกณฑ์ ด้านกิจการนักศึกษา						☐

ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาทางด้านทั่ว ๆ ไป (นอกเหนือจากด้านวิชาการ สังคมส่วนตัว และด้านอาชีพ) มีอะไรบ้าง

.

... ..

ท่านเห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมการให้คำปรึกษาทางด้านทั่ว ๆ ไป ได้ผลดีมีอะไรบ้าง

.

.. . . .

๙

ภาคผนวก ข.

ค่าความเชื่อมั่นและแจกแจงความถี่เป็นรายชื่อของแบบสอบถาม

,

ตาราง 38 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมกา รให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษา
พยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หั้ 4 คำน

พฤติกรรมกา รให้คำปรึกษาแต่ละด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
1. การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ	.90
2. การให้คำปรึกษาด้านสังคมส่วนตัว	.91
3. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ	.87
4. การให้คำปรึกษาด้านทั่ว ๆ ไป	.88
รวม	.96

ตาราง 39 แยกแยะความถี่เป็นรายชื่อ

พฤติกรรมกาให้คำปรึกษา	t-test	พฤติกรรมกาให้คำปรึกษา	t-test
ข้อ 1	4.701	ข้อ 23	2.717
ข้อ 2	7.353	ข้อ 24	5.057
ข้อ 3	6.275	ข้อ 25	8.048
ข้อ 4	7.216	ข้อ 26	4.320
ข้อ 5	6.485	ข้อ 27	6.393
ข้อ 6	6.454	ข้อ 28	5.651
ข้อ 7	2.442	ข้อ 29	6.207
ข้อ 8	3.724	ข้อ 30	4.673
ข้อ 9	4.076	ข้อ 31	4.177
ข้อ 10	6.379	ข้อ 32	2.642
ข้อ 11	4.162	ข้อ 33	4.365
ข้อ 12	4.803	ข้อ 34	2.761
ข้อ 13	5.434	ข้อ 35	5.052
ข้อ 14	6.114	ข้อ 36	2.410
ข้อ 15	7.076	ข้อ 37	4.629
ข้อ 16	5.649	ข้อ 38	6.275
ข้อ 17	5.468	ข้อ 39	6.377
ข้อ 18	8.610	ข้อ 40	4.314
ข้อ 19	6.219	ข้อ 41	3.185
ข้อ 20	4.365	ข้อ 42	5.500
ข้อ 21	3.690	ข้อ 43	5.019
ข้อ 22	5.196	ข้อ 44	5.500

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นवलจันทร์ รณนารักษ์
ภูมิลำเนา	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
การศึกษา	สำเร็จ มศ.5 โรงเรียนประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2510 สำเร็จ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขาพยาบาลและผดุงครรภ์) มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ 2514
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่